

OTRAIS ZĪMOGS

Labvakar, draugi. Ja nav grūti, uz britiņu piecelsimies visi kājās lūgšanai.

² Mūsu Debesu Tēvs, šovakar mēs no jauna esam sapulcējušies šajā svinīgajā sapulcē, tā Kunga kalpošanā. Lai kur arī mēs nesanāktu kopā, vismaz divi vai trīs no mums, Tu esi apsoliļis, ka tad Tu būsi mūsu vidū. Un mēs varam būt pilnīgi pārliecināti, ka Tu esi šeit, jo mēs esam sapulcējušies Viņa Vārdā.

³ Tēvs, mēs tagad lūdzam, lai...lai Tu atnāc šovakar un salauz mums šo Otro Zimogu. Un, kā izteicās viens dzejnieks, ka viņš vēlētos ieskatīties aiz šī laika priekškara, tieši tāda ir mūsu vēlēšanās, Kungs – tikai ieskatīties tur un ieraudzīt, kas mūs gaida priekšā. Un mēs lūdzam, lai Jērs, kurš tika nokauts, atnāk mūsu vidū un noņem šo Zimogu, un...un atklāj to mums – tās lietas, kuras mums ir nepieciešams redzēt.

⁴ Varbūt šeit ir kādi, Kungs, kuri vēl nav iegājuši šajā brīnišķīgajā sadraudzībā ar Kristu. Mēs lūdzam, lai šovakar...lai viņi pieņem šo mūžīgo lēmumu, tiek piepildīti ar Dieva Garu.

⁵ Ja kāds šeit ir slims, Tēvs, mēs lūdzam, lai Tu viņu dziedini. Es esmu uzlicis savas rokas uz daudziem lakatiņiem, kas ir šeit nolikti, pieminot Biblii, apustuli Pāvilu, kad viņi nēma no Pāvila ķermeņa sviedrautus un apģērba gabalus, un nešķīstie gari aizgāja no cilvēkiem, un viņi tika dziedināti.

⁶ Mēs redzam, ka Tā Kunga atnākšana ir tuvu. Mēs zinām, ka tas laiks tuvojas. Pēc deviņpadsmit gadsimtu prombūtnes šīs lietas no jauna ir atgriezušās Draudzē.

⁷ Tagad mēs lūdzam, Tēvs, lai Tu dāvā mums to, ko mēs lūdzam. Stiprini Tavu kalpu un palidzi Taviem kalpiem it visur, Kungs, un īpaši mums, kas esam šovakar sapulcējušies šajā vietā, lai mēs būtu spējīgi uzņemt Vārdu. Mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

⁸ Ir ļoti patikami atkal būt Tā Kunga namā šovakar. Un es zinu, ka daudzi no jums stāv kājās, man...man ir ļoti žēl, bet mēs praktiski neko vairs nevaram izdarīt. Mēs...mēs esam paplašinājuši draudzes namu, lai varētu uzņemt vēl trīs vai četrus...trīs vai četrus simtus cilvēku. Bet tādās īpašās sanāksmēs kā šīs cilvēku šeit sanāk nedaudz vairāk.

⁹ Un tā. O-o, man tā patīk tas laiks, kad es lūdzos un iedziļinos šajos...šajos Zīmos. Es ceru, ka arī jums ir tāpat. [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Es...es esmu pārliecināts, ka arī jums. Ja jau jums tas nozīmē tikpat daudz, cik man, tad, protams, jūs ļoti labi pavadāt šo laiku.

¹⁰ Un man vajag... Pēc dievkalpojuma es gribu pazvanīt vienai savai draudzenei. Šodien viņai ir dzimšanas diena. Viņai šodien paliek divpadsmit gadi, Sārai, manai meitai. [Brālis Branhams smejas-Tulk.] Un pēc tam...aizparit, man vajadzēs zvanīt vēlreiz, jo tā ir Bekijas dzimšanas diena. Hm.

¹¹ Un tā, šovakar mēs pētīsim šo Otro Zimogu. Un pirmajos četros Zīmos ir četri jātnieki. Un zināt ko? Šodien atkal kaut kas notika. Un es...es... Kaut kas, ko es... Es aizgāju un paņēmu savus vecos pierakstus, no kuriem es runāju pirms daudziem gadiem, un vienkārši apsēdos. Un es nodomāju: "Nu ko, es...es esmu izdarījis visu, ko vien varēju." Un es esmu izskatījis daudzus autorus un visu ko citu, un es nodomāju: "Labi, nedaudz palasišu un paskatišos *to* un *šo*," un te pēkšņi kaut kas notika, un tas bija pavisam citādāk. Tas vienkārši atnāk citādākā veidā. Tad es žigli paķēru savu zīmuli un sāku pierakstīt, cik vien ātri varēju, kamēr Viņš bija tur.

¹² Ak, tas...vienkārši kaut kas notika tikai pirms kādas pusstundas. Es stāstīju brālim Vudam šurp ceļā, pirms pāris minūtēm. Vienkārši kaut kas...nu, ziniet... Ziniet, notiek daudzas lietas, par kurām tu gluži vienkārši nevari runāt. Bet notika kaut kas, kas man ļoti palīdzēja.

¹³ Kaut kur šeit ēkā atrodas viens mans draugs. Protams, jūs visi esat mani draugi. Šis...šis brālis ir brālis Li Veils. Viņš ir dārgs brālis un īsts Svēto Rakstu pētnieks. Dr. Veils ir baptists, kuram ir Svētais Gars. Un viņš ir... Es nesaku to kā komplimentu, es tā saku, jo es

tam ticu. Es domāju, ka viņš ir viens no labākajiem man zināmajiem pētniekiem, kuri ir mūsu rindās. Un viņš man tikko kā uzrakstīja zīmīti un atsūtīja man to caur Billiju. Un Billijs to ar lielām grūtībām man izlasīja. Un es domāju... Es vēl neesmu izlasījis to visu, bet es tikai gribēju pateikt, ko viņš tur raksta. Un es kā reizi par to lasīju... (brāli Veil, ja tu esi šeit) ...es kā reizi par to lasīju pirms kāda pusgada.

¹⁴ "Es neesmu pārliecināts," viņš rakstīja, "brāli Bil, es neesmu pārliecināts, taču es domāju, ka Polikarps bija apustuļa Jāņa māceklis." Pareizi. Tā tas bija. "Manuprāt, Irenejs bija Polikarpa māceklis." Tas ir pareizi, tieši tā. "Irenejs sacīja: 'Jēzus atgrieziesies...atgrieziesies, kad ienāks pēdējais izredzētais Kristus Miesas loceklis.'"

¹⁵ To sacīja Irenejs apmēram četrsimt gadus pēc...pēc Kristus nāves. Viņš sacīja: "Kad sāksies tas pēdējais periods..." Lūk, tas ir atrodams "*Pirms-Nikejas Padomē*". Jūs šeit, kas lasāt...kas pētāt Rakstus un pētāt...tas ir, pētāt Bībeles vēsturi, jūs varat to atrast "*Pirms-Nikejas Padomē*". Man šķiet, tā ir pirmā grāmata vai arī otrā grāmata, jūs atradīsiet. Lūk, viņš to redzēja pirms daudziem gadiem, tāpēc viņš pateica: "Kad tas pēdējais, pēdējais izredzētais...tas izredzētais..."

¹⁶ Cilvēki domā, ka izredzētība ir kaut kas pavisam jauns, kaut kas nesen izdomāts. Ak! Tā taču ir viena no senākajām mācībām, kas mums ir: izredzētība un aicinājums. Un tāpēc Irenejs... Protams, istie Svēto Rakstu pētnieki vienmēr ir ticējuši izredzētībai.

¹⁷ Un tā Irenejs bija viens no draudzes perioda eņģeļiem, kā mēs to ieraudzījām, kā mēs to jau izpētījām. Mēs tā ticam. Protams, tie visi bija noslēpumi. Tie visi ir tieši šeit, noslēpti tieši šeit, šajos Zīmogos. Saprotat? Un tiem ir jātiek atvērtiem pēdējā dienā: kā tie sākās no Pāvila, pēc tam Irenejs, Martins un tā visi pārējie, un tas ir nonācis līdz pēdējam periodam.

¹⁸ Un tā... Mēs tagad paļaujamies, ka Tas Kungs šovakar svētīs mūsu pūliņus. Lūk, mēs bijām... Pirmais Zīmogs, es patiešām to izbaudīju. [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Pirmais Zīmogs, vismaz es no tā biju ļoti svētīts!

¹⁹ Lūk, es...es negribu jūs pārāk ilgi aizkavēt. Taču, redziet, es...pēc dažām dienām es atkal aizbraukšu, kad beigšu šeit, tāpēc mums vajadzēs vēl nedaudz paciesties. Un es esmu pateicīgs...

²⁰ Es redzu, ka tur stāv brālis Juniors Džeksons, es...un man šķiet, ka pirms dažām minūtēm es kaut kur šeit redzēju brāli Radelu – abus šos brāļus (tās ir mūsu māsas-draudzes, kas atcēla savus dievkalpojums) un pārējos. Mēs to ļoti augstu vērtējam. Un man šķiet, ka redzu brāli Hūperu, kurš stāv tur pie sienas, viņš ir no Jūtikas, no turienes draudzes. Un mēs ļoti augstu vērtējam jūsu kopīgo līdzdarbību.

²¹ Un tā, vakar vakarā, kā mēs vienmēr esam vēlējušies, pasniedzot mācību par...par Zīmogiem... Šī mācība tiek pasniegta tāda pat veidā kā par...par draudzes periodiem. Un kad mēs pabeidzām mācīt par draudzes laikiem (beidzamajā reizē, kad es tos šeit uzzīmēju uz...uz kanceles...uz tāfeles), kurš no jums atceras, kas toreiz notika? Viņš Pats nonāca, devās taisni pie tās aizmugurējās sienas kā Gaisma, un Pats tos uzzīmēja – tieši uz tās sienas, mums visiem redzot. Dieva Eņģelis stāvēja tieši šeit vairāku simtu cilvēku priekšā.

²² Un arī tagad Viņš...Viņš dara kaut ko patiesi pārdabisku, un tāpēc mēs vienkārši gaidām kaut ko varenu. Mēs nezinām... Vai jums patīk vienkārši gaidīt, izjust tādas... tādas spēcīgas ilgas, vienkārši nezini, kas tūlīt notiks, ziniet, vienkārši...vienkārši gaidīt? Lūk, cik varens ar mums ir Dievs! Cik brīnišķīgs! Mēs esam Viņam tik ļoti pateicīgi!

²³ Un tā, 1. un 2. pants, es tos izlasīšu, lai iedotu tādu kā nelielu pamatu. Un pēc tam mēs paņemsim 3. un 4. pantus, tas būs Otrajam Zīmogam. Un pēc tam 5. un 6. pants ir Trešais Zīmogs. Bet 7. un 8. ir... Divi panti katram jātniekam. Un tagad es gribu, lai jūs pavērotu, kā šie tipi... Uz šī bālā [peleka] zirga...Varbūt... Tur viņš nāk, un ejot viņš visu laiku mainās.

²⁴ Un pēc tam, nākamsvētdien vakarā, ja Dievs dos, būs šī varenā pēdējā Zīmoga atvēršana. Un, kad tas notika, tur bija tikai viena lieta: "Iestājās klusums Debesīs uz pusstundu." Dievs, palidzi mums.

25 Tagad es izlasišu 3. pantu.

Kad Viņš atdarīja otru zīmogu, es dzirdēju otru dzīvo būtne sakām: nāc [un skaties]!

Izgāja cits zirgs... (ceturtais pants) ...sarkans [ugunssārts], un tam, kas sēdēja zirgā, tika dots atņemt zemei mieru, lai cilvēki nokautu cits citu. Pēc tam viņam tika dots liels zobens.

26 Lūk, tas ir noslēpumaini, kad šī dzīvā būtne sacīja Jānim: "Ej un skaties." Un viņš nesaprata, kas tas bija, jo viņš redzēja tikai simbolu. Un šis simbols, tas bija tāpēc... Viņš sacīja: "Nāc, skaties," taču viņš redzēja simbolu, un viņam vajadzēja attēlot to draudzei simboliski tā, lai viņi nezaudētu modribu, līdz iestātos pēdējais periods, un tad Zimogi tiktu atvērti.

27 Vai tagad visiem ir skaidrs, ka šiem Zimogiem ir jātiek atvērtiem? Vai jūs esat laimīgi, ka dzīvojat šajā laikā? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Tas... Redziet, ne tikai tas, draugi, bet vienmēr atcerieties pagājušās svētdienas rītu – pilnīgi viss taču balstās uz vienkāršību! Saprotat? Vienkārši, pazemīgi – tas notiek tādā veidā, ka cilvēki gluži vienkārši paiet tam tieši garām un pat nenojauš, ka tas notiek.

28 Atcerieties, mēs jebkurā brīdī gaidām Tā Kunga Atnākšanu. Un, kad mēs... Es izteicos, ka es...ka droši vien tāpat būs ar Aizraušānu – tā notiks, un neviens par to neko nezina. Tieši tā tas notiks. Saprotat? Un parasti... Vienkārši pārskatiet Bibliu un paskatieties, kādā veidā tas notiek. Saprotat?

29 Pat tāds varens notikums kā Kunga Jēzus atnākšana – neviens par to neko nezina. Cilvēki domāja: "Tas ir kaut kāds divainis." Baznīcas sacīja: "Parasts fanātiķis. Mēs... Viņš patiešām ir traks." Sacīja: "Viņš ir ārprātīgs. Mēs zinām, ka tu esi prātu zaudējis." *Prātu zaudējis* nozīmē "traks". "Mēs zinām, ka Tevi ir velns, un tas ir padarījis Tevi traku. Un Tu vēl mēģini mūs mācīt? Tu vispār esi nelikumīgi dzimis. Mēs... Tu piedzimi ārļaulības sakaros, un vēl mēģini mācīt tādus vīrus kā mēs, priesterus un pārējos templi?" Nu jā, viņiem tas bija apvainojums.

30 Kad atnāca Jānis, par viņu bija runāts daudzus gadsimtus no Jesajas līdz Maleahijam. Jau tūkstoš divi simti...tas ir, septiņi simti divpadsmit gadus pravieši redzēja viņa atnākšanu. Visi gaidīja viņa atnākšanu, gaidīja to jebkurā brīdī. Bet kā viņš atnāca? – Viņš sludināja un paveica savu darbu, un aizgāja Godībā, un pat apustuļi to nezina.

31 Jo viņi Viņam vaicāja, viņi sacīja: "Ja...ja jau cilvēka Dēls dodas uz Jeruzālemi, lai kļūtu par upuri, un tās visas pārējās lietas, tad kāpēc Raksti saka, ka papriekš ir jāatnāk Ēlijam?"

32 Jēzus atbildēja: "Viņš jau atnāca, bet jūs to nezina. Un viņš izdarīja tieši to, ko par viņu teica Raksti. Un viņi izdarīja ar viņu, ko gribēja." Redzat? Bet viņi nevarēja to saprast. Viņš sacīja: "Tas taču bija Jānis."

Un tad: "Ā-ā, redz kā!" Redziet, beidzot viņi to saprata. Viņi...

33 Un kad... Pat pašas beigās, pēc visa tā, ko Viņš... Viņš bija darījis, un pēc tām zīmēm, kuras Viņš tiem parādīja, lai parādītu viņiem... Un Viņš pat viņus pasauca, sacīja: "Kurš no jums var uzrādīt Man grēku (neticību)? Ja Es neesmu izdarījis tieši to, kas ir teikts Rakstos par to, kāda būs Mana kalpošana, kad Es atnāksu uz zemes, tad parādiet Man, kur Es esmu sagrēkojis?" Redzat? "Tad Es...Es parādīšu jums, kādiem jums būtu jābūt, un paskatīsimies, vai *jūs* tam ticat vai nē." Saprotat? Viņš to pagriezta pretējā virzienā un sacīja: "Jums būti bijis jātic Man, kad Es atnācu." Viņi to nedarīja, jo viņi labi zināja, ka tajā visā nevarēja Viņam neko pārnest. Bet Viņš sacīja: "Kurš no jums var Mani apsūdzēt neticībā?" Redzat? "Vai tad Es neesmu izdarījis visu tieši tā, kā bija vajadzīgs?"

34 Un pat apustuļi reizēm kļuva. (Mēs zinām, kas ir teikts Rakstos.) Pēc tam, galu galā viņi sacīja: "Tagam mēs ticam. Mēs ticam, ka nevienam cilvēkam nav Tevi jānāca, jo Tu zini visu."

³⁵ Hm, man būtu gribējies redzēt Viņa sejas izteiksmi. Droši vien Viņš paskatījās un tiem un sacīja: "Jūs tikai tagad ticat? Nu beidzot tas jums pieleca." [Brālis Branhams un sanāksme smejas-Tulk.] Nu, iespējams, tam nemaz nevajadzēja notikt ātrāk. Saprotat? Dievam viss notiek tieši tā, kā tam ir jānotiek. Es...es milu Viņu tieši tāpēc.

³⁶ Taču tagad padomāsim par mūsu periodu, jo, ja es turpināšu šādi runāt, mēs vispār netiksim līdz šiem Zimogiem.

³⁷ Lūk, ņemiet vērā, ka es saņemu daudzus lūgumus aizlūgt par slimajiem. Un es lūdzos par...visu laiku, par katru lūgumu, kuru es saņemu, un par lakatiņiem un visu pārējo. Un, ja mums izdosies pabeigt šos Zimogus līdz pat pēdējam Zimogam, tad Svētdienas ritā mēs... Ja tā būs Kunga griba, tad gribētos šeit novadīt tādu labu, vecmodīgu dziedināšanas dievkalpojumu, kad visu rītu var veltīt, lai lūgtos par slimajiem. Un esmu diezgan pārliecināts, ka tā būtu neparasta dziedināšanas sanāksme. Saprotat? Man vienkārši ir tāda priekšnojauta. Saprotat? Tā ka... Ne jau neparasta, bet varbūt dažiem tas būs nedaudz neparasti. Tā es to domāju.

³⁸ Lūk, cik gan liela ir Dieva žēlastība, ka Viņš šajā laikā ir atklājis mums Savus noslēpumus! Lūk, mēs visi ticam, ka mēs dzīvojam pēdējā laikā. Mēs tam ticam. Un neaizmirstiet, šiem noslēpumiem bija jātiek atklātiem pēdējā laikā. Un kādā veidā Viņš atklāj Savu Vārdu, Savus noslēpumus? Bibelē ir teikts...Vai jūs gribētu izlasīt, kur Viņš par to runā? Vienkārši atvērsim un paskatīsimies, kā Viņš atklāj Savus noslēpumus.

³⁹ Un tā, es gribu, lai jūs izlasāt pravieti Āmosu. Atveriet Āmosa grāmatu, un es gribu, lai jūs izlasāt no 3. nodaļas 7. pantu. Labi. Es izlasīšu arī 6. pantu.

Ja pilsētā pūš tauri, vai ļaudis tad lai nesabītos? Vai var gadīties pilsētā kāda nelaime, kam Dievs nebūtu licis notikt?

Jo Dievs Tas Kungs neko nedara, neatklājis Savu noslēpumu praviešiem, Saviem kalpiem.

⁴⁰ Un tā, pēdējās dienās mēs...mums ir pareģots, ka celsies pravietis.

⁴¹ Jā, mēs zinām, mums ir bijuši visādi. Kā es saprotu, paskatoties šovakar apkārt, es šeit runāju starp zinātājiem, un es...es gribētu, lai jūs mani saprastu. Un jūs saprotat, ka šīs lentes iet pa visu pasauli (saprotat?), faktiski pa visu pasauli. Un es nu nemaz negribu, lai jūs domātu, ka es cenšos ieviest kaut kādu Ēlijas apmetņa vai pārklāja kultu, un visas...visas tās lietas, mums tā visa ir bijis ļoti daudz. Taču jūs zināt, ka visas tās lietas ir tikai priekšvēstneši tam istajam, kam ir jānāk, lai atsijātu cilvēkus.

⁴² Vai jūs zinājāt, ka pirms Kristus atnākšanas uzradās viltus lideri, viltus Mesijas? Vai tad... Tā laika skolotājs, šis varenais skolotājs Gamaliels, kad pacēlās jautājums par to vīru sodīšanu un par pārējo, viņš sacīja: "Lieciet viņus mierā. Ja tas ir no Dieva, pielūkojiet, ka jūs neklūstat par Dieva pretiniekiem. Bet, ja tas nav no Dieva..." Sacīja: "Vai tad nesen neuzcēlās viens vīrs un neaizveda četrus simtus tuksnesi, un tā tālāk? Tādas lietas notiek." Kas tas bija? – Tas viss vēstija par To isto, pirms tas atnāca.

⁴³ Lūk, redziet, tādus paceļ sātans. Paskatīties, cik viltīgs ir šis tips, par kuru mēs tagad runājam, sātans. Tieši tagad mēs viņu atkailinām, mēs viņu izgaismojam ar Svētajiem Rakstiem, lai parādītu jums, kas viņš tāds ir. Tieši tas...tieši tas arī ir jādara.

⁴⁴ Un neaizmirstiet, ka viņš necenšas ienākt kā komunisti (mēs runājam par sātanu). Viņš ir antikrists. "Tik līdzīgs," sacīja Jēzus, "ka pieviltu pat pašus izredzētos." Un tieši viņi ir tie, kuri ir apslēpti šajos Zimogos, viņu vārdi ir Grāmatā kopš pasaules radīšanas.

⁴⁵ Viņš ir viltnieks. Un, kad viņš redz, ka tam ir teju teju jānotiek, ka tas tuvojas, tad viņš laiž darbā visus savus spēkus, lai visu sabojātu, pirms tas sāksies. Vai jūs zināt, ka pēdējās dienās celsies viltus kristi? Viņiem ir jāparādās uzreiz pēc tā...pēc tā varena Vēstījuma, kuru sludinās tas brālis, kurš pavisam noteikti atnāks un būs svaidīts Ēlijas garā – uzreiz pēc tam.

⁴⁶ Un viņu noturēs par kādu citu. Daži domās, ka viņš ir Mesija. Taču viņš kategoriski

pateiks: "Nē," tāpēc ka viņam ir jāatnāk tāpat kā Jānim.

⁴⁷ Jāņa Kristītāja laikā, kad viņš iznāca sludināt, viņam jautāja: "Vai tad tu neesi Mesija? Vai tad tu neesi Viņš?"

⁴⁸ Viņš atbildēja: "Tas neesmu es. Es neesmu cienīgs atraisīt Viņa kurpes. Es...es kristu jūs ar ūdeni, bet Viņš kristis jūs ar Svēto Garu." Un Jānis bija tik pārlicināts, ka Viņš jau ir uz zemes, ka viņš sacīja: "Viņš jau ir kaut kur jūsu vidū."

⁴⁹ Taču viņš nepazīna Viņu, līdz ieraudzīja, kā uz Viņa nolaižas tā zīme. Kad viņš ieraudzīja nolaižamies to Gaismu, kas lidinājās kā balodis un kas apspīdēja Viņu, tad viņš sacīja: "Lūk, Viņš. Tas ir Viņš." Un tikai Jānis to redzēja. Saprotat? Tikai Jānis dzirdēja balsi. Nevienš cits, kas tur atradās, to nedzirdēja.

⁵⁰ Taču, kad atnāk ista, patiesi Dieva kalps, ir tik daudz pakaļdarinājumu – tas notiek tāpēc, lai sajauktu cilvēku prātus. Sātans tā dara. Un tie, kuri nespēj atšķirt pareizo no nepareizā, vienkārši klūp un krit. Taču izredzētajiem tā tas nebūs – Bībele saka, ka viņš nespēs pievilt izredzētos. Un tagad, tieši pirms Kristus Atnākšanas, Bībelē ir teikts, ka "celsies viltus kristi un apgalvos, ka viņi ir Kristus, un sacīs: 'Rau, cilvēki saka, ka Viņš ir tuksnesī.' Neticiet tam. 'Rau, Viņš ir slepenos kambaros.' Neticiet tam. Jo kā saule spīd no austrumiem uz rietumiem, tā būs arī cilvēka Dēla atnākšana." Redzat? Jā, Viņš...Viņš...Viņš parādīsies, un tas būs visā pasaulē.

⁵¹ Lūk, un tas būs... Protams, kad cilvēki sapratis, ka kaut kas ir noticis, tad viņi... Tagad neaizmirstiet, tas notiks uzreiz pēc tam, kad Draudze aizies mājās, pēc Aizraušanas.

⁵² Un tā, viltus pakaļdarinājumi būs visu laiku, un mums nav nekādas vēlēšanās būt saistītiem ar kaut ko tamlīdzīgu. It nemaz.

⁵³ Un, manuprāt kad atnāks šis cilvēks, viņš, kura atnākšana ir paredzēta... (es rādu tikai to, kas ir Rakstos) ...tam cilvēkam ir jābūt pravietim. Viņš noteikti būs pravietis. Un Dieva atklāsmē, jo Dievs... Tā Kunga Vārds nāk pie Viņa praviešiem. Tieši tā. Tas ir... Un Dievs nevar izmainīties. Saprotat? Ja Viņam būtu kāda labāka sistēma, Viņš būtu...būtu izmantojis to. Bet Viņam ir... Viņš jau pašā sākumā izvēlējās vislabāko sistēmu.

⁵⁴ Piemēram, Viņš būtu varējis izvēlēties sauli, lai sludinātu Evaņģēliju. Viņš būtu varējis izvēlēties mēnesi. Viņš varēja izvēlēties vēju. Taču Viņš izvēlējās cilvēku. Un Viņš nekad nav izvēlējis grupas. Tikai atsevišķus cilvēkus! Saprotat?

⁵⁵ Un uz zemes nekad vienlaicīgi nebija divu galveno praviešu. Redziet, katrs cilvēks ir citādāks, katram ir savs raksturs. Ja Dievs varētu iegūt vienu cilvēku (neko vairāk Viņam nevajag) tā riktīgi Savā rokā, tad Viņš var darīt visu, ko Viņš vēlas. Viņam ir vajadzīgs tikai viens: Noas dienās, Ēlijas dienās, Mozus dienās.

⁵⁶ Daudzi cēlās Mozus dienās. Jūs zināt, kā viņi rikojās un apgalvoja: "Nu, tu neesi te vienīgais svētais," un... Datans un Korahs.

⁵⁷ Un Dievs sacīja: "Vienkārši atdalies. Es vienkārši atvēršu zemi un viņus aprīšu." Vai redzat? Un...un...

⁵⁸ Un pēc tam cilvēki sāka žēloties. Viņš sacīja: "Es vienkārši...Es vienkārši visus iznīcināšu."

⁵⁹ Un te Mozus ieņēma Kristus vietu, viņš metās starpā un sacīja: "Nedari to, Kungs." Redzat? Un, protams, viņš... Tā kā Viņš bija iecēlis Mozu to darīt, Viņš nepārkāpa pāri Mozum, jo tajā brīdī viņš rikojās kā Kristus. Tas bija Kristus Mozū. Pavisam noteikti.

⁶⁰ Lūk, mēs šodien esam tik priecīgi, ka Dievs mums atklāj pats Sevi. Un es ticu, ka tā varenā Diena teju teju uzlēks, uzausīs. Sāk jau vidēt gaismas, paradīzes putni jau dzied svēto sirdīs. Viņi zina, ka vairs nav ilgi. Kaut kas notiks, kaut kam vienkārši ir jānotiek. Tāpēc ka "Viņš neko nedara..."

⁶¹ Lūk, visi Svētie Raksti ir iedvesmoti. Rakstiem ir jābūt absolūtai Patiesībai – to nekādi nevar apiet. Lūk, kur es nepiekritu mūsu draugiem – Katoļu Baznīcai. Es ticu, ka Tos

neuzrakstīja parasti ikdienišķi cilvēki. Es ticu, ka viņi bija Svētā Gara vadīti. Bet visas šīs nelielās piedevas, mēģinājumi kaut ko Tiem pielikt (vai jūs esat ievērojuši?), galu galā tas viss tika atmests.

⁶² Bet šie istie, patiesie Raksti ir pilnīgā savstarpējā saskaņā, tā ka Tajos nav pilnīgi nekādas pretrunas, it nekur. Parādiet man kaut vienu literāro darbu, kur ir uzrakstīta kaut viena rindkopa bez pretrunām vai vismaz...vismaz pāris rindkopu. Bet Bībele itin nekur nav pretrunā ar Sevi. Esmu dzirdējis, ka tā saka kritiķi, taču es jau sen viņiem piedāvāju, lai viņi parāda man, kur tāda lieta ir. Nekā tāda tur nav. Tas vienkārši ir tāpēc, ka cilvēka prāts ir sajukumā. Dievs nav sajukumā. Viņš zina, ko Viņš dara. Viņš zina.

⁶³ Skatieties, ja jau Dievs tiesās pasauli pēc kādas draudzes (kā to apgalvo Katoļu Baznīca), labi, tādā gadījumā, pēc kuras tieši no tām? Tikai paskatieties uz tām draudzēm, kas mums ir. Mums ir vairāk nekā deviņsimt dažādas baznīcu organizācijas. Kā tad... Vieni māca *šādā* veidā, citi māca *tādā* veidā, kāds sajukums! Tātad var darīt, kā vien gribās, jo tik un tā tu Tur ienāksi. Ir taču jābūt kaut kādam standartam no Dieva puses, un tas ir Viņa Vārds.

⁶⁴ Runājot... Es nenoveļu visu uz katoļiem, jo protestanti nav labāki. Vienkārši es runāju ar vienu priesteri, viņš sacīja: "Mister Branham," viņš sacīja, "Dievs ir Savā draudzē."

⁶⁵ Es iebildu: "Ser, Dievs ir Savā Vārdā. Un Viņš ir Vārds." Tieši tā.

Viņš sacīja "Nu, Viņš ir... Baznīca ir nekļūdīga."

⁶⁶ Es sacīju: "Tā Viņš nesaka. Taču Viņš sacīja, ka Vārds ir nekļūdīgs."

⁶⁷ Viņš sacīja: "Nu, arī mēs reiz mācījām ūdens kristību tādā veidā, un pārējās lietas."

Es jautāju: "Kad?"

Atbildēja: "Toreiz, pašā sākumā."

Es jautāju: "Vai jūs pieļaujat, ka tā bija Katoļu Baznīca?"

Viņš atbildēja: "Jā."

⁶⁸ Tad es esmu katolis, vecmodīgs katolis. Es ticu pa vecam. Bet šodien jums tur viss ir lielā jucekli, un jūsu mācībā vairs nav gandrīz nekā no Rakstiem. Jums tur ir sieviešu un mirušo starpniecība un visas tās pārējās lietas, un (vai-vai-vai!) nedrīkst ēst gaļu, un, ak, nezina kas vēl." Saprotat? Es sacīju: "Parādiet man to Rakstos."

⁶⁹ Viņš sacīja: "Tam nav obligāti jābūt Rakstos. Ja tā saka baznīca, tātad tā tas ir. Nav nekādas nozīmes, kas tur ir teikts, galvenais ir baznīca."

⁷⁰ Es sacīju: "Bībelē ir teikts, ka jebkuram, kurš Tam pieliks kaut vienu vārdu vai kaut vienu vārdu atņems, ka viņam tad tiks atņemta viņa daļa no Dzīvības Grāmatas." Tāpēc galvenais – tas ir Vārds! Es ticu Vārdam.

⁷¹ Tātad. Ja Āmoss to saka, un arī citas Rakstu vietas to apstiprina, ka ja... Un neaizmirstiet, ka mēs šeit apskatām tikai pašu svarīgāko, tikai pašu aisberga augšīņu. Vienkārši... Ak, ja...

⁷² Kad es ieeju tajā istabā, un ienāk tas svaidījums, ja vien es spētu pierakstīt to, ko Viņš...visu, kas notiek, tad es šeit trīs mēnešus runātu tikai par vienu vien Zīmoģu. Tāpēc es tikai pieskaros dažiem punktiem un izsaku tikai to, kas šķiet...no kā cilvēki neaizrisies. Tomēr tik daudz, lai viņus neaizskartu, bet vienkārši lai...ticot, ka tas...ka tas padarīs visu vieglāk saprotamu. Jūs saprotat, ko es gribu pateikt.

⁷³ Lūk, tagad skatieties. Ja... "Dievs neko nedara," sacīja Āmoss, "vispirms neatklājis to Saviem kalpiem, praviešiem." Un pēc tam mēs redzam, ko Viņš dara. Droši vien Viņš gatavojas izdarīt kaut ko, ko Viņš tagad atklāj. Dievs gatavojas parādīties uz skatuves, lai tiesātu – tādas ir manas domas. Viņš gatavojas kaut ko īstenot. Un ir vēl viena lieta, un tas noteikti liecina par to, ka mēs dzīvojam pēdējās dienās. Mēs tagad esam perioda, Lāodikejas Draudzes Perioda beigās, jo visām šīm lietām bija jātiek atklātām tikai pēdējā dienā.

⁷⁴ Un tā, vienkārši aizdomāsimies par to. Vienkārši...vienkārši pacentīsimies to apgūt, jo mēs taču ticam, ka Svētais Gars grib, lai mēs to zinātu.

⁷⁵ Un tā, atcerieties, nekas neatklāsies, Dievs vispār neko nedaris, pirms Viņš to neatklās Saviem kalpiem, praviešiem. Bet, pirms Viņš kaut ko dara, Viņš to atklāj. Un, kad Viņš to atklāj (kārtīgi to iegaumējiet), tātad, kaut kas jau tuvojas, tas tiek atklāts.

⁷⁶ Un šīm lietām, par kurām mēs runājam, bija jātiek atklātām pēdējā dienā, tieši pirms pēdējās Bazūnes, pēdējā draudzes perioda Vēstījuma beigās. Tā tas ir. Ja jūs to tagad gribat izlasīt, varat atšķirt...jūs... Es vakar vakarā to pieminēju trīs reizes, Atklāsmes Grāmata 10:1-7: "...bet septītā eņģeļa vēstījuma dienās būs atklāts un piepildīts Dieva noslēpums." Un paliek tikai viena lieta. Kad ir atvērta šī ar septiņiem zīmogiem apzīmogatā Grāmata, viss Dieva noslēpums...

⁷⁷ Mēs taču gadiem esam centušies to izdibināt. Bet saskaņā ar Rakstiem, mēs...līdz mūsu laikam to nebija iespējams saprast, jo tas bija apslēpts. Mēs redzējām tikai simbolu – ko tas simbolizēja, bet pilnībā atklāts tas varēja būt tikai pēdējā dienā. Saprotat? Tātad, mēs droši jau esam tur nonākuši, līdz...līdz pēdējam laikam.

⁷⁸ Lūk, atcerieties un ne...un neaizmirstiet, ka Viņš neko nedara, pirms Viņš to atklāj. Un neaizmirstiet arī to, ka Viņš to isteno tik vienkāršā veidā, ka gudrie un prātnieki to neievēros. Nu, ja jūs gribat to atzīmēt, tas ir Mateja 11:25-26. Un atcerieties: Viņš neko nedara, pirms Viņš to atklāj. Un Viņš to atklāj tādā veidā, ka gudrie un skolotie cilvēki palaiž to garām. Neaizmirstiet, ka šī pasaule alka pēc gudribas Vārda vietā, kad pirmais grēks izdarīja to, ko tas izdarīja. Neaizmirstiet to. Ak, cik gan mums būtu jābūt pateicīgiem! Iedomājieties...

⁷⁹ Tikai paskatieties uz visu to, kas notiek! Paskatieties, ko Viņš mums ir runājis! Paskatieties uz to, kas ir noticis šajā lūgšanu namā, jūs, ar kuriem kopā mēs šeit esam izauguši. Es tūlīt palūgšu, lai šīs lentes... Nu, labi, ierakstiet to. Bet paklausieties, es to gribu pateikt tikai tiem, kas ir no šejienes, tiem, kas nāk uz šo draudzes namu. Es pieprasu ikvienam no jums, Jēzus Kristus Vārdā, lai jūs parādītu kaut vienu lietu no tiem simtiem, kas bija pateiktas, pirms tās piepildījās, un pateiktu, kas no tā nepiepildījās. Norādiet uz kaut vienu reizi tur uz platformas, lai kur tas nebūtu, kur Viņš būtu kaut ko pateicis, bet tas tieši tā nebūtu izpildījies. Kā? Vai tad to varētu paveikt cilvēka prāts? Protams, nē.

⁸⁰ Kad Viņš parādījās tur uz upes kā Gaisma (šī gada jūnijā būs jau pagājuši trīsdesmit gadi)... Jūs, veterāni, atceraties, kā es jau no jaunības esmu jums stāstījis par to Balsi un Gaismu. Bet cilvēki domāja, ka man ir problēmas ar galvu. Protams, arī es droši vien tā būtu domājis, ja kāds man tā pateiktu. Bet tagad jums vairs nevar būt nekādu šaubu par to. Un draudzei vairs nav šaubu kopš 1933. gada, kopš tās dienas upē, kur es kristīju simtiem cilvēku.

⁸¹ Es atceros, kā tas puisis Marais man sacīja, jautāja: "Tu ko, Billij, vai tu grasies viņus izpeldināt?" Jaunais Džims Marais, domāju, ka viņš jau ir miris. Man šķiet, ka viņu tur nogalināja, viņu nošāva kaut kāda sieviete. Taču viņš...viņš man jautāja: "Tu ko, vai tu grasies viņus izpeldināt?"

⁸² Es sacīju: "Nē, cienitais. Es grasos kristīt viņus Kunga Jēzus Kristus Vārdā."

⁸³ Un tur bija viena sieviete, kura arī bija tajā grupā. Viņa sacīja citai sievietei, sacīja...kaut ko izteicās saistībā ar to. Viņa sacīja: "Nu, man nav nekas preti nopeldēties." Sacīja: "Kas tur tik īpašs? Kāda atšķirība."

⁸⁴ Es sacīju: "Ej atpakaļ un nožēlo grēkus. Tu neesi gatava kristīties Jēzus Kristus Vārdā." Saprotat?

⁸⁵ Tas nav kaut kas, ar ko var spēlēties. Tas taču ir Kristus Evaņģēlijs, atklāts caur rikojumu, tas ir Vārds. Vienkārši... Ja jūs sakāt: "Tiras muļķības. To var attiecināt uz citu laiku." Taču neaizmirstiet, Vārdā taču ir pateikts, ka tas būs, un kas tieši notiks. Un te nu tas ir.

⁸⁶ Pēc tam todien, kad cilvēki stāvēja pie tās upes... Un Dieva Eņģelis, es jums stāstīju,

no attāluma Viņš bija līdzīgs zvaigznei vai kaut kam tādām, pēc tam Viņš pietuvojās, un es stāstīju jums, kāda bija tā smaragdzaļā krāsa. Un tad Viņš nolaidās tieši virs upes, kur es kristīju.

⁸⁷ Kad uzņēmēji šeit pilsētā jautāja: "Ko tas nozīmēja?" Es atbildēju: "Tas nebija man, tas bija priekš jums. Es taču ticu. Saprotat? To Dievs izdarīja jūsu dēļ, lai jūs zinātu, ka es saku jums Patiesību."

⁸⁸ Bet es vēl biju pavisam jauns, tikai vēl puika, apmēram divdesmit vienu gadu vecs, cilvēki negribēja tam ticēt, redziet, jo tādām puisēnam tas nu bija pārāk neticami. Un tad es domāju...

⁸⁹ Brālis Robersons, viens no mūsu pilnvarotajiem (es viņu šeit ievēroju pirms pāris minūtēm), viņš man nesen stāstīja, ka viņš bija Hjūstonā, kad uzņēma to fotogrāfiju, kuru jūs redzat. Un es piedalījos tajās debatēs. Vienu vakaru es par to sāku runāt. Brālis Rojs un vēl viens cilvēks, no visiem tikai viņiem bija magnetofoni. Tie bija tie veclaicīgie stieples magnetofoni. Tagad es ieraudzīju brāli Robersonu un viņa sievu. Lūk, un...un tas... Robersona kundze bija slima.

⁹⁰ Brālis Rojs ir veterāns. Viņam bija sadragātas kājas, un viņu jau nolika malā kā mironi. Viņš bija virsnieks armijā. Un tanku, kurā viņš sēdēja, sašāva vācu 88. kalibra lielgabals, to otru vīru tas nonāvēja, bet viņu saraustīja gabalos. Un ilgu laiku viņi domāja, ka viņš ir miris. Un sacīja viņam, ka viņš nekad nevarēs staigāt, tāpēc ka abas kājas bija sadragātas, nervu gali un viss pārējais. Ak, tagad viņš staigā teju vai labāk par mani!

⁹¹ Bet, kas tur bija par lietu? Viņš bija kaut ko ieraudzījis, un viņš devās uz Hjūstonu. Un viņš man stāstīja par savu sievu. Un viņam ir tas...ir tas ieraksts uz stieples, bet viņš to pārrakstīs uz lentes. Un, kad beigsies šie dievkalpojumi, es ceru, viņš jums to visiem atskaņos. Un uz šīs senās lentas no stieples viņam ir manas kalpošanas, kas notika Hjūstonā. Un viņš sacīja, ka toreiz viņa sieva to ievēroja, bet viņš līdz tam nebija pievērsis tam uzmanību.

⁹² Viņa bija... Ak, viņa bija ļoti noskumusi. Viņa bija slima un vēlējās tikt lūgšanu rindā. Viņi mani vispār nepazīna, un arī es viņus nekad nebiju redzējis. Un tā, todien viņa sēdēja pie loga un skatījās ārā, un bija tik drūma, ziniet, un savārgusi, un viņa tā vēlējās dabūt lūgšanu kartiņu, lai tiktu rindā.

⁹³ Tā nu sanāca, ka tajā vakarā viņa tika rindā, vai arī nākamajā vakarā, kaut kā tā. Man šķiet, ka tajā pašā vakarā. Viņa tika rindā. Un, kad viņa uzkāpa uz platformas, Svētais Gars viņai pateica: "Tu neesi no šejienes. Tu esi no pilsētas, kuru sauc Ņūolbani." Un sacīja: "Šodien tu sēdēji pie loga, skatījies ārā un biji ļoti noraizējusies, kā lai dabū lūgšanu kartiņu." [Brālis Branhams smejas-Tulk.] Tas ir dzirdams uz lentes, pirms daudziem gadiem.

⁹⁴ Un vēl to sanāksmju sākumā, kad tur bija Svētais Gars... Tā bija pirmā no sanāksmēm. Bija atnākuši tikai apmēram trīs tūkstoši cilvēku, pēc tam atnāca astoņi tūkstoši, pēc tam – apmēram trīsdesmit tūkstoši. Tāpēc tad... Kamēr es runāju pie... Vienā no pirmajām sanāksmēm es sacīju: "Es nezinu, kāpēc es to saku..." Tas ir uz lentes. "Bet tas ir...mēs esam...tas būs viens no nozīmīgākajiem brīžiem manā dzīvē. Šajās sanāksmēs notiks kaut kas tik varens, ko neviens vēl nav redzējis."

⁹⁵ Un tas notika apmēram astoņas vai deviņas...desmit dienas vēlāk, kad Tā Kunga Eņģelis parādījās apmēram trīsdesmit tūkstošu cilvēku priekšā un nonāca, un tika uzņemta tā fotogrāfija. Te nu tā ir, tai ir uzlikta autortiesības Vašingtonā kā vienīgajai nofotografētajai pārdabiskajai Būtnei pasaulē.

⁹⁶ Vēl es runāju par... Ziniet, reizēm es tā teicu, kad notika atpazīšana, teicu: "Pār cilvēku ir nāves ēna. Tā ir tumša ēnas kapuce. Viņš ir tuvu nāvei."

⁹⁷ Un toreiz tur, Īst-Painā, jeb, šķiet, tas bija Sāzen-Painā tieši tad, kad es biju tur uz pēdējo sanāksmi, tur sēdēja viena sieviete, un kaut kas viņai pateica: "Ātri nofotografē," tai laikā, kad es runāju ar vienu kundzi. Un tur nu tas bija. Es domāju, ka tas būs izlikts pie ziņojumu dēļa...jau labu laiku tur stāv. Tur ir redzama tā melnā kapuce, kas atrodas tieši virs tās kundzes.

⁹⁸ Kad Svētais Gars to bija paziņojis, viņa uzņēma vēl vienu fotogrāfiju – tas bija aizgājis. Pateica: "Tu tiksi dziedināta. Tas Kungs tevi ir dziedinājis. Vēzis ir prom." Un tur nu tas bija. Viņa bija dziedināta. Redzat? Lūk, lūdzu. Saprotat?

⁹⁹ Tas vienkārši parāda, ka Dievs zina, kas un kā. Mēs nezinām. Mums vienkārši ir jāpaklausa Viņam.

¹⁰⁰ Lūk, tā var runāt un runāt, bet tagad nedaudz apstāsimies un vēlreiz pārskatīsim to iepriekšējo Zīmogu, lai tas viss labi savienotos. Un tā, vienkārši veltīsim dažas...dažas minūtes, lai atkārtotu to iepriekšējo, Pirmo Zīmogu.

¹⁰¹ Noņemot Pirmo Zīmogu, mēs ieraudzījām, ka sātanam ir reliģisks supermens. Vai jūs to ievērojāt? Jātnieks uz baltā zirga, par kuru viņi domāja, ka tur iznāca pirmā draudze. Bet... Jā jā! Tieši tā tika mācīts daudzus gadus, tomēr tā tas nevarēja būt. Vienkārši pavērojiet tos pārējos jātniekus – kad mēs parādisim, kā tie visi ir savstarpēji saistīti, tad jūs redzēsiet, kas un kā. Saprotat? Lūk, es nezinu, kas būs tie visi pārējie, pagaidām nezinu. Bet es zinu, ka tur visam ir pilnībā jāsakrīt, jo tā ir Patiesība. Tā ir Patiesība. Tā bija Romas hierarhiskā draudze. Precīzi.

¹⁰² Tie cilvēki, kuri domā, ka ebreji ir antikrists, viņi, protams, ļoti maldās. Pat domu tādu nepieļaujiet, ka ebreji ir antikrists. Viņu acis tika padarītas aklas ar mērķi, lai mums dotu iespēju ienākt, dāvājot mums grēku nožēlas laiku.

¹⁰³ Bet antikrists – viņš ir no pagāniem. Protams. Viņš ir Patiesības tēlotājs, *anti* – "pret". Lūk, šis varenais supermens, o-o, viņš taču kļuva par ievērojamu cilvēku, un...un galu galā viņš tika apsēdināts tronī. Un, kad viņš bija apsēdināts tronī, viņš tika kronēts ar vainagu. Un tagad viņš... Pēc tam jau pielūdza viņu Dieva vietā.

¹⁰⁴ Lūk, skatieties, kad tas vēl nebija noticis... Es gribu jums kaut ko pajautāt: "Kas viņš bija? Kas gan bija nonācis pār Pāvilu 2. vēstulē Tesalonīķiešiem 2:3, kas paredzēja tā cilvēka atnākšanu? Kāpēc šis cilvēks spēja paskatīties cauri laikmetam un to ieraudzīt? Viņš bija Dieva pravietis. Pavisam noteikti. Kāpēc bija..."

¹⁰⁵ Viņš sacīja: " Gars skaidri saka, ka vēlākos laikos daži atkritis no ticības, pieķerdamies pavedinošajiem gariem..." [Latviešu Bībelē: "...maldu gariem..."-Tulk.] Jūs zināt, ko nozīmē *pavedināt*. Pavedinošais gars draudzē – tā ir garīdzniecība. "Pavedinošais garīdzniecības gars, ļauno garu darbības, liekulība draudzē!"

¹⁰⁶ "Pārsteidzīgi, uzpūtīgi," gudriba, redziet, gudri, inteligēti, "izrādīdami ārēju svētbijību". (Vienkārši staigā apkārt, sakot: "Nu, mēs esam kristieši, mums ir jāiet uz draudzi.") "Izrāda ārēju svētbijību, bet noliedz atklāsmes, Gara spēku un darbus, no tādiem izvairies." Redzat? Ievērojiet, viņš sacīja: "Tādi staigā no nama uz namu, un pārlicina neapķērīgas sievietes..." "Te nav runa par sievietēm, kas ir piepildītas ar Svēto Garu. "...neapķērīgas sievietes, kas padodas dažādām iekārēm."

¹⁰⁷ Dažādas iekāres! Viņām tā patik iebāzt degunu visur, kur vien var iebāzt, un iestāties visāda veida pasaulīgās biedrībās, un dzīvot, kā ienāk prātā, un vēl sacīt: "Mēs apmeklējam draudzi, mēs neesam sliktāki par pārējiem." Dejas, viesības, apgriez savus matus, krāsojas, ģērbjas, kā vien sagribas, un joprojām: "Mēs...mēs esam vasarsvētku draudze. Mēs...mēs nemaz neesam sliktāki par pārējiem." Ak! Jūsu darbi parāda, kas jūs esat. Tā ir taisnība.

¹⁰⁸ Skatieties, viņš sacīja: "Ļaudis, kas pavisam samaitāti savā prātā attiecībā pret Patiesību." Kas ir Patiesība? – Vārds, un tas ir Kristus. "...attiecībā uz Patiesību."

¹⁰⁹ "Ak, tu visu pataisi... Tu esi sieviešu vajātājs. Tu esi sieviešu nīdējs. Tu dari *to* un *šito*."

¹¹⁰ It nemaz. Tā tas nav. Tie ir meli. Man nav naida pret sievietēm. It nemaz. Viņas ir manas māsas, ja vien viņas ir māsas. Bet lieta tāda, ka es...

¹¹¹ Mīlestība izlabo, koriģē. Ja tā neizlabo, tad tā nav mīlestība. Ja tā arī ir... Ja tā arī ir mīlestība, tad tā ir *fileo* mīlestība, nevis *agapo*, tā tas ir. Kādam var būt *fileo* mīlestība pret kādu skaistu sievieti, bet *agapo* mīlestība – tas ir ir kaut kas cits, tā ir mīlestība, kas visu izlabo un satiekas ar Dievu kaut kur tur, kur mēs varam dzīvot mūžīgi. Saprotat? Es

negribēju to izteikt tieši tā, kā tas, iespējams, izklausījās, taču es...jūs zināt, ka es... Es ceru, ka jūs sapratāt. Labi.

¹¹² Taču atcerieties, viņš sacīja: "Tāpat kā Janne un Jambre uzstājās pret Mozu, tā arī šie. Bet viņu neprāts ātri bija visiem skaidri redzams."

¹¹³ Kāpēc? Mozum bija dots uzdevums izdarīt kaut ko, kas izskatījās radikāls, bet viņš devās turp tik godīgi, cik vien spēja. Un Dievs pateica viņam paņemt to...to nūju un nomest to zemē, un tā pārvērtās par čūsku. To Viņš izdarīja, lai parādītu viņam, kā tas notiks. Un viņš tur nostājās faraona priekšā, kā Dievs viņam bija uzdevis, un nometa zemē savu nūju, un tā pārvērtās par čūsku.

¹¹⁴ Un, protams, faraons sacīja: "Tas ir lēts burvju triks! Un tā viņš aizgāja un pasauca savus Janni un Jambri, tie sacīja: "Ari mēs varam to izdarīt." Un viņi nometa zemē savas nūjas, un tās pārvērtās par čūskām.

Ko lai tagad dara Mozus?

¹¹⁵ Kas tas bija? Tas rāda, ka sātans var atdarināt ikvienu patieso Dieva darbību. Viņi to atdarina, lai novestu cilvēkus no istā ceļa.

¹¹⁶ Ko izdarīja Mozus? Vai tad viņš sacīja: "Nu ko, droši vien es esmu kļūdiņies, laikam došos prom no šejienes?" Nē, viņš vienkārši mierīgi stāvēja, jo viņš bija precīzi izpildījis savu uzdevumu.

¹¹⁷ Tad pēkšņi Mozus čūska apēda to otro. Redzat? Vai jūs kādreiz esat aizdomājušies, kas notika ar to otro čūsku? Kur tā palika? Mozus pacēla nūju un devās ar to prom, viņš ar to darīja brīnumus. Un tā čūska bija iekšā tai nūjai. Saprotat? Tas taču ir brīnišķīgi, vai ne? Tieši tā.

¹¹⁸ Lūk, antikrists atklājas pakāpeniski. Es gribu, lai jūs pievērstu tam uzmanību. Lūk, kad jūs dzirdat...

¹¹⁹ Mani katoļu draugi, vēl tikai britiņu pasēdēt mierīgi. Lūk, un...un pēc tam mēs paskatīsimies, kur atrodas protestanti, kur mēs visi atrodamies. Saprotat?

¹²⁰ Paskatieties, pirmā draudze, katoļu baznīca apgalvo, ka viņi bija pirmā, oriģinālā draudze, un viņiem ir pilnīga taisnība. Tā tas ir. Tā iesākās Vasarsvētku dienā, tieši tad iesākās katoļu draudze. Agrāk es tam isti nespēju ticēt, līdz es izlasīju vēsturi un atradu, ka tā ir taisnība. Viņu sākums ir Vasarsvētku dienā. Taču viņi sāka novirzīties no ceļa, un paskatieties, kādā viņi tagad ir stāvokli.

¹²¹ Un, ja vasarsvētku draudzes turpinās novirzīties tādā pašā ātrumā kā šobrīd, tad viņiem nebūs vajadzīgi divi tūkstoši gadi – tieši pēc simts gadiem viņi būs atkrituši tālāk, nekā šobrīd ir Katoļu Baznīca. Tā tas ir.

¹²² Taču paskatieties, kā šis jātnieks uz baltā zirga... Mēs vienkārši nedaudz visu nostiprināsim, pirms ķersimies pie šī Zimoga. Un tā, ievērojiet, šis jātnieks uz baltā zirga, kurš iznāca, viņš...viņš darbojas trīs stadijās. Velns (kā es jums to jau pierādīju vienā no vakariem) ir trīsvienīgs, tieši tāpat kā Dievs. Bet tas ir tieši tas pats velns – trīs stadijās. Paskatieties, kādas ir viņa stadijas. Pirmajā stadijā viņš nāk...

¹²³ Nonāca Svētais Gars, un cilvēkiem viss bija kopīgs. Uz viņiem bija Dieva Gars. Un apustuļi gāja no mājas uz māju, laužot maizi kopā ar cilvēkiem. Un tur visur bija lielas zīmes un brīnumi.

¹²⁴ Un...un te pēkšņi sātans izdarīja tā, ka parādījās kurnēšana.

¹²⁵ Bet pēc kāda laika šie vergi un tās zemes nabagi, kuri bija pieņēmuši Svēto Garu, izklīda uz visām pusēm un liecināja. Viņi liecināja saviem saimniekiem.

¹²⁶ Un pēc kāda laika sāka nākt, nu, piemēram, armijas virsnieki un...un dažādi cilvēki, ievērojami cilvēki – tie ieraudzīja drosmi un brīnumus, un zīmes, kurus darīja šie cilvēki, tāpēc viņi pieņēma kristietību.

¹²⁷ Taču, redziet, kad viņš pieņēma kristietību un gāja uz to vietu, kur viņi pulcējās –

kaut kādā tumšā, mēslainā telpā, plaukšķinādami rokas, skaļi gavilēdami un runādami mēlēs, un saņemdami vēstījumus – nu, viņš taču nevarēja to piedāvāt savam...savam biznesa sāncensim vai vēl kādam. "Viņš taču nekad tam nenoticēs." Protams. Tāpēc viņam vajadzēja to nedaudz uzpost. Tā nu viņi sāka sanākt kopā un pārdomāt: "Nu, mēs te kaut ko izmainīsim."

¹²⁸ Un Jēzus uzreiz, pašā pirmajā draudzes periodā, viņiem pateica, šeit, Atklāsmes Grāmatas 2. nodaļā: "Man ir kaut kas pret tevi to nikolaītu darbu dēļ."

¹²⁹ *Nikao* – pakļaut parastos draudzes locekļus. Citiem vārdiem, viņiem gribas iecelt... (tā vietā, lai visi būtu vienādi) ...viņiem gribas iecelt kaut kādu svētu viru. Viņiem sagribējās uztaisīt kaut kādu... Viņiem sagribējās ņemt piemēru no pagānisma, no kurienes viņi iznāca, un galu galā viņi tā izdarīja.

¹³⁰ Tagad skatieties. Pirmkārt, "nikolaīts". Bibelē par nikolaītu tiek saukts antikrists, tāpēc ka viņš bija pret sākotnējo Kristus un apustuļu mācību.

¹³¹ Es nevēlos saukt šī vīra vārdu. Viņš ir liels vīrs. Bet pirms pāris gadiem es šeit aizgāju uz viņa sanāksmi. Viņš zināja, ka es tur esmu, jo es viņam paspiedu roku. Un viņš sacīja: "Ak, zīniet, mūsu dienās ir tādi, kas sauc sevi par pentakostiem." Un viņš sacīja: "Viņi...viņi balstās uz Apustuļu darbu grāmatu." Un sacīja: "Bet, redziet, Apustuļu darbi bija tikai draudzes stalažu darbi."

¹³² Vai varat iedomāties? Cilvēks, kas ir pētījis Biblii, cienījams vīrs jau gados, un ir tā pētījis Biblii, un tad izsaka šādas piezīmes!? Tas izklausījās... Tas ne...tas it nemaz neizklausījās pēc Svētā Gara. Nu, tā tas vispār nevar būt, tāpēc ka ikviens, kuram ir veselais saprāts, zina, ka Apustuļu darbu grāmata – tie nebija apustuļu darbi, bet gan Svētā Gara darbi apustuļos.

¹³³ Vai tad jūs neatceraties, kā mēs to paskaidrojām draudzes periodos? Tās dzīvās būtnes tur sēdēja un apsargāja Derības Šķirstu: Matejs, Marks, Lūka un Jānis stāv tur un apsargā to. Un notikušais ir Tajā iekšā, tas bija kā Mateja, Marka, Lūkas un Jāņa rakstītā rezultāts.

¹³⁴ Tieši to izdzina tas koks, savu pirmo zaru, tieši tas arī notika. Un, ja šis koks izdzis vēl vienu zaru, tad kā rezultāts tiks uzrakstīta vēl viena Apustuļu Darbu grāmata, jo, redziet, tajā noteikti būs tā pati Dzīvība.

¹³⁵ Bet šodien, kad mēs paskatāmies uz mūsu konfesionālajām draudzēm, uz metodistiem, baptistiem, prezbitēriem, luterāņiem, uz Kristus draudzi (tā saucamo), vasarsvētku draudzi un pārējiem – kur gan mēs to varam atrast? Tas vairs nav atrodamas.

¹³⁶ Es piekritu, ka vasarsvētku draudzes tam ir vistuvāk no visiem, jo viņi ir šeit augšdaļā, šajā Lāodikejas draudzes periodā. Viņiem bija Patiesība, bet viņi To noraidīja. Viņi kļuva remdeni, un Dievs viņus izspļāva no Savas mutes. Tas precīzi saskan ar Rakstiem.

¹³⁷ Tu nevari likt šiem Svētajiem Rakstiem melot. Tie vienmēr būs patiesi. Nemēģiniet... Tikai nemēģiniet pieskaņot savas domas...tas ir, Rakstus savām domām. Bet paši pieskaņojieties Rakstiem. Tad jūs ejat kopsoli ar Dievu. Nav svarīgi, cik daudz jums būs jānogriež vai jānoliek malā – pieskaņojieties Tiem. Saprotat?

¹³⁸ Paskatieties, ko Tas izdarīja pirmajā reizē, kad Tas nonāca. Nu, ja jau Dievs šādi rīkojās pirmajā reizē, tad Viņam šādi ir jārikojas arī otrajā reizē. Viņam šādi ir jārikojas katru reizi, vai arī Viņš rīkojās nepareizi tajā pirmajā reizē.

Saprotiet, mēs, mirstīgie, varam pieļaut kļūdas. Dievs nevar.

¹³⁹ Dieva pirmais lēmums ir nevainojams. Un tas veids, kādā Viņš izvēlas kaut ko darīt, ir vislabākais, un nevar būt nekāda labāka veida. Viņš nevar to pilnveidot, jo jau no paša sākuma tas ir nevainojams. Pretējā gadījumā Viņš nav bezgalīgs. Un, ja Viņš ir bezgalīgs, tātad Viņš ir viszinošs. Bet, ja Viņš ir viszinošs, tātad Viņš ir visuvarens. Ha! Āmen! Viņam tādām ir jābūt, jo citādāk Viņš nav Dievs. Saprotat? Tāpēc nevar teikt, ka Viņš ir vēl kaut ko iemācījies. Viņš neko jaunu nav iemācījies, Viņš...Viņš pats ir visas gudribas Avots. Saprotat?

- ¹⁴⁰ Mūsu gudriba šeit nāk no sātana. Mēs to iemantojām no Ēdenes, kad mēs apmainījām ticību pret gudribu. To izdarīja Ieva.
- ¹⁴¹ Un tā, no sākuma viņš tika saukts par antikristu. Otrajā stadijā viņš tika nosaukts par viltus pravieti, tāpēc ka šis gars, kas bija cilvēku vidū, iemiesojās.
- ¹⁴² Jūs atceraties, kad atjāja jātnieks uz baltā zirga, viņam nebija vainaga, bet pēc tam viņš...viņam tika dots vainags. Kāpēc? – Sākumā viņš bija nikolaitisma gars, bet pēc tam viņš iemiesojās cilvēkā un tad tika kronēts ar vainagu, un saņēma troni, un tika kronēts. Un šajā lomā viņš bija ilgu laiku, kā mēs ieraudzīsim, kad mēs...kad tiks noņemti Zimogi.
- ¹⁴³ Un pēc tam mēs redzam, ka pēc šī ilgā perioda sātans tika nomests no Debesīm. Un viņš nonāca, saskaņā ar Rakstiem, un pats apsēdās troni... (vai varat iedomāties!) ...pats apsēdās troni (būdams tajā cilvēkā) un kļuva par zvēru. Un viņam bija vara, tāda kā augstākā vara, jo viņš darīja visus iespējamus brīnumus un visu ko tādu, kas...vai arī slepkavības un asinsizliešanas, un visu pārējo, ko vien varēja īstenot Roma. Jā. Viņš slepkavoja, piespriežot nežēligus Romas sodus. Vienkārši... Ak, šeit tādas Rakstu vietas varētu pieminēt!
- ¹⁴⁴ Atcerieties, Jēzus Kristus nomira no Romas soda, nāvessoda.
- ¹⁴⁵ Man sirdī ir vēstījums nākamajai sanāksmei šeit lielās piektdienas vakarā, kurš sastāv no trim vai četriem vārdiem. Saprotat? "Tur viņi sita krustā Viņu." "*Tur*" – vissvētākā, visreligiozākā vieta pasaulē bija Jeruzaleme. "*Viņi*" – it kā vissvētākie cilvēki pasaulē, ebreji. "Tur viņi *sita krustā*" – viscietsirdīgākais sods, kāds vien bija Romā. "Sita krustā *Viņu*." Ko? – Visievērojamāko Cilvēku, kāds jebkad ir dzīvojis. "Tur viņi sita krustā Viņu." Ak vai!
- ¹⁴⁶ Lai Dievs man palīdz to saprotami izteikt tai uzņēmēju grupīnai, tā lai viņi varētu saprast, kādā stāvoklī viņi atrodas. Nu, labi. Ne jau tāpēc, lai parādītu, ka esmu citādāks, nevis tāpēc, lai būtu dzēlīgs, bet lai to pamatīgi sakratītu, lai šie brāļi varētu ieraudzīt, ka viņu augstās amatpersonas un svētie tēvi, un viss tās lietas, ko viņi apraksta savā uzņēmēju žurnālā, ir tirās blēņas. Kristiešiem neviens nav jāsauc par tēvu. Viņi to sāka... Es centos viņiem visā palīdzēt, kā vien varēju. (Tagad jūs saprotat, uz kuriem dosies šis ieraksts.) Tā ka man reiz pietiek. Protams, man ar to vairs nebūs nekā kopīga. Ļoti labi. Sākumā... Atcerieties Kristu.
- ¹⁴⁷ Sākumā tas bija kā nikolaitisms, un ko isti gribēja šis nikolaitu periods? Tam gribējās tikt vaļā no tās cilvēku grupīnas, kas skaļi gavilēja un plaukšķināja rokas, un izskatījās kā apkaunojums, tāpat kā tie vasarsvētku dienā, kas uzvedās gluži kā piedzēruši, griļodamies Garā un tā tālāk. Cilvēki neko tādu negribēja, viņi sacīja, ka tie ir piedzērušies. Un kad ievērojami cilvēki... (Paklausieties! Nepalaidiet to garām. Varbūt tas jums izklausīsies neprātīgi, taču tā ir Patiesība.) Kad sāka nākt šie ievērojamie cilvēki, viņi nespēja līdz tam "pazemoties".
- ¹⁴⁸ Tieši tā ir Dieva varenība – Viņš ir tik liels, ka var kļūt tik zems. Lūk, kas padara Viņu tik lielu. Nekā lielāka nav. Bet Viņš pazemojās tik zemu kā neviens, kā neviens cilvēks nekad nav pazemojies. Viņš bija Debesu Ķēniņš, bet Viņš atnāca uz...uz zemāko pilsētu uz zemes, uz Jēriku. Un Viņš kļuva tik zems, ka pat augumā visisākajam vīram pilsētā vajadzēja skatīties lejup, lai Viņu ieraudzītu. Vai pareizi? Tas bija Čaķejs. Tā tas ir. Viņš tika nosaukts vissliktākajos vārdos, kādos vien var nosaukt kādu cilvēku: burvis, velns, belcebulis. Lūk, kā par Viņu domāja šī pasaule. Viņš nomira visnežēlīgākajā nāvē. Viņam nebija vietas, kur nolikt Savu galvu, Viņu izmeta ārā visas organizācijas.
- ¹⁴⁹ Taču, kad Dievs Viņu paaugstināja, tas bija tik augstu, ka Viņam vajadzēja paskatīties lejup, lai ieraudzītu Debesis. Vai redzat, cik ļoti Dievs ir pazemībā? Saprotat? Un Viņš iedeva Viņam Vārdu, kas ir tik liels, ka visa Debesu ģimene [Latv. [Bibelē Efeziešiem 3:15](#): "...visa debesu cielts..."–Tulk.] ir nosaukta Viņa Vārdā un visa ģimene uz zemes. Visa ģimene uz zemes ir nosaukta vārdā "Jēzus". Visas ģimenes Debesis ir nosauktas vārdā "Jēzus". Un tas ir tāds Vārds, ka visi ceļi locīsies, un ikviena mēle apliecinās, ka Viņš ir Kungs, vai nu tas būtu šeit vai ellē. Elle paklanīsies tā priekšā. Visi pārējie paklanīsies tā priekšā. Saprotat? Taču no sākuma bija pazemība, bet pēc tam tas kļuva varens. Saprotat? Lai Dievs paaugstina. "Tas,

kas pats pazemosies, to Dievs paaugstinās." Redzat?

¹⁵⁰ Un tā, mēs redzam, ka šis *nikao* gars gribēja gudribu, kļūt gudrākam. Viņam gribējās visu loģiski pārdomāt, kā tas bija Ēdenē, pastridēties ar Dieva Vārdu, izmantojot gudribu, un draudze uz tā uzķērās. Kas tas bija?

¹⁵¹ Nu, piemēram, paņemsim šo draudzi un tādu cilvēku grupiņu kā mūsējā un iedomāsimies, ka jūs nebūtu pa istam piepildīti ar Svēto Garu. Un paņemsim piemēram... Nu, man nav nekas pret mūsu pilsētas mēru. Es nedomāju, ka es viņu pazīstu. Batarfa kungs, vai viņš vēl arvien ir mērs, Batarfa kungs? Redziet, es ne... Batarfa kungs ir mans labs draugs. Saprotat? Bet pieņemsim, ka pilsētas mērs un visa policija, un...un visi priekšnieki, ka viņi visi nāktu uz šejieni. Un te pēkšņi viņiem galvā parādās kaut kāda ideja, un viņi sāk runāt ar padomi un pārējie cilvēkiem no šejienes, sakot: "Zināt, ko? To vajadzētu pamainīt." Ja jūs neesat Gara piepildīti un aiz kanceles nestāv patiesi Gara piepildīts virs, tad jūs pat neievērosiet, kā sāksiet nosliekties uz viņu pusi. Varbūt ne šajā paaudzē; varbūt tas notiks nākošajā paaudzē.

¹⁵² Un tieši tā tas iesākās. Saprotat? Kāpēc? Viņi sacīja: "Paklausieties, tas taču ir loģiski." Un jūs tajā ieklausītos.

¹⁵³ Teiksim, šurp atnāktu viens cilvēks un sacītu: "Šis draudzes nams ir pārāk mazs. Labāk uzcelsim lielāku ēku. Es jums šeit uzcelšu baznīcu, tā...tā maksās tik un tik naudas, tajā tiks ieguldīts pusmiljons dolāru. Es to izziņošu pa radio." Kad viņi tā dara, tad deviņās no desmit reizēm viņi cenšas panākt paši savu labumu. Jūs zināt, kā tas notiek. Pēkšņi jūs ieraudzīsiet (ja viņš tā dara), ka viņš darīs visu, kā viņam pašam patīks. Un tu neko nevarēsi pateikt, jo "brālis Džons taču finansē šo draudzi". Saprotat? Un pēc tam tiks ielikts kaut kāds *Rikijs* no garīgā semināra, kurš zina par Dievu ne vairāk, kā hotentots par Ēģiptes nakti, un viņš tur uzradīsies un centīsies izpatikt tam tipam, jo tas visu laiku pērk viņam jaunas mašīnas un ļauj viņam dzīvot zaļi, pērk viņam *to*, *šito* un vēl *to*.

¹⁵⁴ Lūk, tieši tā tas iesākās. Pareizi. Paskatieties – gudriba un intelekts. Viņi sacīja: "Nu, paskaties, vai tad tas nav saprātīgi? Nu, hm... mūsu...mūsu sievietes, kāda gan nozīme, kādi viņām ir mati?" Bet Bībeles saka, ka tam ir nozīme. Paņemiet kaut vai šo vienu lietu, nemaz nerunājot par simtiem citām. Redzat? Tam ir nozīme. Dievs pateica, ka tam ir nozīme, tātad tam ir nozīme.

¹⁵⁵ Taču, redziet, ja viņi to uzsāks (pilnvaroto padome, diakoni un pārējie), tad draudzes ganam uzreiz vajadzēs vai nu piekrist, vai arī aiziet. Tas arī viss. Redziet, par to nobalsoja paši cilvēki. Nu labi.

¹⁵⁶ Lūk, paskatieties, tas gars sāka darboties, un draudze kļuva...tajā parādījās tik daudz ievērojamu cilvēku, tik daudz varenu lietu un parādījās tik daudz naudas, ka pēc kāda laika viņi tam pakļāvās un uzķērās uz šī aķa, uz velna viltības.

¹⁵⁷ Un tieši to Ēdenes dārzā izdaria Ieva. Tagad klausieties. Tā tas ir. Paskatieties, šī fiziskā sieviete, Ādama ligava, pirms viņš aizgāja pie viņas kā pie sievas, viņa uzķērās uz sātana intrigas pret Dieva Vārdu, kad viņa sāka par To spriedelēt. Pirms vēl Ādams dzīvoja ar Ievu kā ar sievu, sātans viņu tajā apsteidza. Pareizi. (Jūs dzirdējāt "*Līgavas Koks*", par ko es sludināju. Tur par to ir sacīts. Saprotat? Labi.) Un tā, skatieties, tad Ieva uzķērās uz prātošanas. Lūk, viņš, sātans, centās par To paspriedelēt.

Viņa sacīja: "Bet Tas Kungs sacīja..."

¹⁵⁸ Viņš sacīja: "Ak, beidz, tu taču zini, ka Tas Kungs tā nedarīs." Redzat? "Tev...tev ir vajadzīga gudriba. Tev vajag kaut ko uzzināt. Tu taču esi vēl tikai muļķa bērns. Saproti? Tev noteikti kaut kas ir jāuzzina."

¹⁵⁹ Nu, vai tad tas nav sātans!? Ak! Vai tad tie nav daži no šiem mūsdienīgajiem, redziet: "Ak, viņi ir tikai sektantu bariņš. Nepievērsiet viņiem uzmanību. Saproti? neej..." Redzat?

¹⁶⁰ Lūk, pirmā fiziskā ligava cilvēka rasē, pirms viņas virs atnāca pie viņas, viņa atkrita no žēlastības, ieklausoties sātana melos, kad Dievs jau bija viņai devis Sava Vārda aizsardzību. Ja viņa būtu palikusi aiz Vārda muguras, viņa nekad nebūtu kritusi. Lūk, tas ir

fiziskajā ziņā, ievērojiet, fiziskā sievietē.

¹⁶¹ Un kāds tad bija lāsts, faktiskais lāsts par izešanu no Dieva Vārda aizsardzības?

¹⁶² Tagad atcerieties, viņa taču ticēja apmēram deviņdesmit astoņiem procentiem. Bet pietiek, ja izlaižat tikai kaut ko vienu. Saprotat? Viņa daudz kam ticēja. Ak, bet protams! Viņa kaut ko pateica, un sātans atzina, kas tas ir pareizi. Ja vien viņam izdosies iespiest jūs kaut vai vienā stūrī, viņam neko vairāk nevajadzēs. Saprotat? Atliek tikai kaut nu pavisam nedaudz novirzīt lodi no trajektorijas, un mērķi tā vairs netrāpīs. Saprotat? Tas arī viss. Lūk, viņa ļoti daudz kam ticēja un tomēr viņa netrāpīja.

¹⁶³ Lūk, un...un rezultāts tam, ka viņa atstāja Vārdu kaut kādas spriedelēšanas dēļ...

¹⁶⁴ Nu, jūs sacīsi: "Kāds tam sakars ar to sievieti?" Vai arī: "Kāpēc tu gribi runāt par kaut ko tādu? Bet...par visiem šiem sīkumiem? Kāda tam nozīme, vai tas ir vai nav sākotnējais pierādījums?" Tur jau ir tā lieta, ka tam ir nozīme!

¹⁶⁵ Jums ir... Tam ir jābūt saliktam savās vietās. Mēs izteicām minējumus gandrīz visu septiņu draudzes periodu laikā. Bet ir pienākusi tā stunda, kad Dievs To runā. Un Viņš ne tikai to runā, bet Viņš to arī parāda un apstiprina, un to pierāda. Pareizi. Ja Viņš to nedara, tad tas nav Dievs, tas arī viss. Dievs stāv aiz Sava Vārda.

¹⁶⁶ Tagad skatieties. Lūk, šī fiziskā sievietē bija par iemeslu fiziskajai nāvei, jo viņa ieklausījās prātošanā, lai padarītu sevi gudrāku, padarītu sevi gudrāku. Tā vietā, lai paliktu aiz Vārda muguras un darītu to, ko Dievs pateica viņai darīt, viņai sagribējās gudribu un būt gudrai, un viņa ieklausījās spriešanā, un...un tā rezultātā visa cilvēce aizgāja pazušā. Redzat?

¹⁶⁷ Lūk, šajā reizē garīgā sievietē, Kristus Ligava, kuras sākums bija Vasarsvētku dienā ar sākotnējo apustulisko Draudzi, pazaudēja tieši to pašu Nikejas Padomē... (Lī, tu zini, ka tā ir taisnība) ...un...Nikejas Padomē, kad viņa atdeva savas garīgās pirmdzimtas tiesības, lai dabūtu no Konstantīna milzīgas baznīcas un pārējās lietas, kuras viņš tiem tolaik piedāvāja, un viņa pārdeva savas bibeliskās pirmdzimtā tiesības par žūksni Romas dogmu. Lūk, katoļiem tas skan ļoti bargi. Taču protestanti ir izdarījuši tieši to pašu, un šeit Bibelē viņi ir attēloti kā "netikles, palaistuves" meitas. Pilnīgi pareizi, visas kā viena! Nav nekāda attaisnojuma.

¹⁶⁸ Tomēr no tā visa vienmēr ir izgājis neliels atlikums, lai izveidotu Ligavu.

¹⁶⁹ Skatieties, viņa pazaudēja savas pirmdzimtā tiesības, pirms pie viņas atnāca viņas virs. Saprotat? Pirms kāzām viņa pazaudēja savu nevainību.

¹⁷⁰ Lūk, jūs atceraties, viņa tur sacīja: "Es sēdu ķēniņienes tronī, man nevajag nenieka," – šajā Lāodikejas periodā. "Es esmu bagāta, un man ir pārpilnība," un tā tālāk. Un: "O-o, visa pasaule ir pie manām kājām. Es esmu tā lielā, svētā draudze, un tā tālāk. Mēs *tādi* esam." – Tāds ir viss šis periods.

¹⁷¹ Bet Viņš sacīja: "Tu esi nelaimīga, nožēlojama, nabaga, akla un kaila, bet nezini to." Lūk, kāds stāvoklis. Un tā, ja jau Svētais Gars pateica, ka pēdējās dienās stāvoklis būs tieši šāds, tad tieši tāds tas arī ir! To nu nekādi nevar apiet. Tieši tāds tas ir.

¹⁷² Tagad skatieties. Lūk, kad viņa toreiz pārdeva savas pirmdzimtā tiesības, savas tikumiskās Vārda tiesības, ko viņa izdarīja? Kad Ieva to izdarīja, radība viņas dēļ aizgāja pazušā, līdz ar viņu krita visa radība.

¹⁷³ Lūk, ievērojiet. Un, kad draudze to izdarīja (pieņēma dogmas Gara un Vārda vietā), visa šī sistēma kļuva nolādēta. Visas konfesionālās sistēmas, kāds vien ir bijušas un būs, bija nolādētas līdz ar viņu un krita, jo citādāk nemaz nevar būt.

¹⁷⁴ Kad sanāk kopā kāda cilvēku grupiņa, lai kaut ko izspriestu, viens domā *tā*, cits domā *citādāk*, bet trešais domā vēl *kaut kā*. Un viņi to visu samet vienā katlā, samaisa, un galu galā iznāk tas, kas iznāk.

¹⁷⁵ Tieši to viņi izdarīja Nikejas Padomē. Tieši to viņi dara pie metodistiem,

prezbiteriešiem, Kristus draudzē un visās pārējās vietās. Un neviens...lai ko arī Dievs cilvēkam atklāj, tur ir jānāca tieši tā, kā ir teikts viņu diplomā...viņu ticības...ticības mācībā, vai arī tevi izmetīs uz ielas. Labi, labi, nestāstiet! Es tur esmu bijis, un es to zinu.

¹⁷⁶ Bet tieši tas arī notika, un tāpēc tas viss ir nolādēts. Nav brīnums, ka eņģelis sacīja: "Izeita no viņas, Mana tauta, lai jums nebūtu dalības viņas grēkos un jūs neķertu viņas mocības," jo viņa būs...viņa ir nolādēta, un viņai būs jāizcieš Dieva dusmu lāsts, kas izlis pār viņu, jo viņa pārdeva savu nevainību un tiesības. Saprotat? Taču... Ak vai!

¹⁷⁷ Tomēr neaizmirstiet. Neskatoties uz visiem šiem apstākļiem, Dievs tomēr ir apsolijs Joēla grāmatā 2:25, ja gribat to pierakstīt, pēdējās dienās...

¹⁷⁸ Kad Viņš sacīja: " Kas palika pāri cirmeņiem, to aprija siseņi, ko atstāja neskartu siseņi, to nograuza vaboles, un, kas paglābās no vabolēm..." Un tā viens pēc otra atnāca šie kukaiņi un apgrauza šo Draudzi, līdz palicis bija tikai un vienīgi stumbrs. Skatieties! Kas palika pāri pēc romiešiem, to apēda luterāņi, ko atstāja luterāņi, to apēda metodisti, un, kas palika pāri pēc metodistiem, to apēda vasarsvētku draudzes (redzat?), tā ka no viņas palika pāri tikai stumbrs.

¹⁷⁹ Vai zināt ko? Paņemiet un paskatieties grāmatā par tiem tārpiem, siseņiem un cirmeņiem un tā tālāk, un pārbaudiet – tas ir tas pats tārps, tikai dažādās stadijās.

¹⁸⁰ Neaizmirstiet šo domu. Tāpat ir ar šiem Zimogiem! Tie ir tie paši tārpi. Jūs to ieraudzīsiet, kad mēs to izklāstīsim, tāpēc es jums to pateikšu jau tagad. Tas visu laiku ir tas pats tārps, četri šie tārpi, šeit ir četri. Te nu tie ir – viņi ir viens un tas pats, tas ir tas pats gars. Ko atstāja viens, apēda otrs, un, ko atstāja tas, apēda nākošais – un tā tālāk, līdz pāri palika tikai stumbrs.

¹⁸¹ Taču Joēls sacīja: "Es atjaunošu [Latv. Bibelē: "Es jums griezišu par labu..."–Tulk.], saka Tas Kungs, visus tos gadus, kuros jūs ēda cirmenis."

¹⁸² Kas tas ir? Kā gan Viņš to izdaris, ja tas sākās kā antikrists, kas bija pret Kristus mācību (kas pieņēma dogmu Vārda vietā)? Un daudzus gadus reformatori ir pūlejušies, tā ir teikts Bibelē.

¹⁸³ "Bet pēdējās dienās, kad skanēs..." Atklāsmes Grāmatā 10:1-7 Viņš sacīja: "Dieva noslēpumi būs beigušies tajās pēdējās dienās, kad septītais eņģelis sāks bazūni pūst." Maleahijas grāmatas 3. nodaļā ir teikts, ka Viņš sūtīs Ēliju, pirms pār zemi atnāks tā ļaunā diena, kad Viņš to sadedzinās kā krāsni; un viņš būs tas, kas atjaunos un atgriezīs bērnus pie tēvu ticības, pie oriģinālās, apustuliskās, vasarsvētku dienas ticības, kuras atjaunošana bija apsollīta. [Sanāksme skaļi priecājas–Tulk.] Vēl skaidrāk to Rakstos nevar parādīt. Lūk, tas ir apsollīts. Un, ja mēs dzīvojam pēdējās dienās, tad kaut kam ir jānotiek. Saprotat? Un tas notiek, un mēs to redzam.

¹⁸⁴ Paskatieties uz sātana trīsvienību – iznāk viena un tā pati persona, kas tikai iemiesojas no viena nākošajā. Tieši to izdarīja tie kukaiņi, tie tārpi, no viena uz citu, tieši tā. Nikolaitisms – garīgais antikrists, pāvests – viltus pravietis, zvērs – pats iemiesojies velns. Viņš to nevar to izdarīt...

¹⁸⁵ Un tā, tagad kārtīgi to iegaumējiet, kad mēs to skatīsim. Jūs ieraudzīsiet, ka tieši tā notiek ar šiem jātņiekem. Saprotiet, es jums tagad rādu kopējo ainu. Ja tas man būtu uzzīmēts uz tāfeles, jūs to saprastu labāk. Saprotiet, es tam sekoju līdz.

¹⁸⁶ Pirmkārt... Lūk, neaizmirstiet. Sākumā viņš ir...viņš ir "antikrista gars". Tā sacīja Jānis: "Bērniņi, antikrista gars jau darbojas nepaklausības bērnos." Redziet, tas jau sākās. Bet pēc tam, nākošajā draudzes periodā, tas kļuva par tādu kā "izteicienu". Bet vēl nākošajā draudzes periodā tā bija "mācība". Bet vēl nākošajā draudzes periodā tas tika "kronēts ar vainagu". Nu, vai tad tas nav skaidri redzams? Kā melns uz balta. Redzat? Redzat? Te nu viņš ir.

¹⁸⁷ Lūk, no sākuma viņš tika nosaukts (kā?) par "antikrista garu", jo viņš bija pret Vārdu. Lūk, no kā viss sākās. Tieši tas bija visam par iemeslu – novēršanās no Dieva Vārda. Ne tāpēc, ka Ieva, iespējams, reiz kārtīgi nopēra Kainu. Saprotat? Ne jau tāds bija iemesls.

Pirmā lieta, no kā viss sākās, bija tas, ka viņa novērsās no Vārda. Viņa novērsās no Vārda! Un pirmā lieta, no kā sākās prostitūcija dzīvā Dieva Draudzē, Kristus Līgavā – viņa novērsās no Vārda un pieņēma Romas dogmu Dieva Vārda vietā. Kas tad ir noticis ar ikvienu organizāciju? – Tās ir izdarijušas tieši to pašu!

¹⁸⁸ Lūk, taču ir apsolīts, ka pēdējās Dienās Viņš sataisis ceļu, lai visu atkal atjaunotu. Tā Kunga Vārds nolaidīsies uz zemes, kā Viņš to izdarīja pašā sākumā, un atkal atjaunos. No kā...no kā tas iesākās? – No pretrunas ar Dieva Vārdu. Un kas būtu jādara tam cilvēkam, kad viņš atnāks, būdams svaidīts ar Dieva Garu? Viņš vienkārši "atgriezīs bērnu ticību atpakaļ pie tēvu ticības." Lūk, kā Viņš atjauno. Un ja šis Vārds būs savā vietā, tāpat kā, lūk, *šeit*, tad Tas darīs tieši to pašu.

¹⁸⁹ Jēzus sacīja: "Ja kāds ir Mans... Kas man tic, tas arī tos darbus darīs, ko Es daru." Bet, kad Viņam uzprasīja kaut ko izdarīt, Viņš sacīja: "Es daru tikai to, ko Man rāda Tēvs. Es nedaru neko, pirms Es to neredzu. Ko Es redzu Tēvu darām, to arī Es daru tāpat. Tēvs dara, un Es arī līdz šim daru." Redzat? Vai tad jūs to nesaprotat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Nu, tas taču ir gluži kā avizi lasīt. Saprotat?

Un tā, sākumā...tad viņš kļuva par antikristu.

¹⁹⁰ Lūk, viņš nevarēja palikt antikrists tikai garā. Pēc tam viņš kļuva par antikristu, un šis gars pārņēma cilvēku, kurš mācīja to pašu, ko darija šis antikrista gars, un tad viņš kļuva par "viltus pravieti" šim antikrista garam. Un kas notiek ar cilvēku, kurš atrodas kādā organizācijā? Izlemiet paši. Es nezinu, ko jūs par to domājat. Labi.

¹⁹¹ Un tā, visbeidzot viņš kļūst par "zvēru". Pagaidiet, pēc kāda laiciņa mēs līdz tam tiksim. Saprotat? Labi.

¹⁹² Lūk, šāda ir sātana trisvienība, vienmēr tas pats sātans: sātans – antikrista gars, iemiesojies antikrista gars – viltus pravietis, pēc tam viņš kļūst par zvēru. Saprotat? Kad... Nevis ļaunais gars, kurš bija tajā antikristā, bet, kad būs izraidīts pats sātans, viņš nonāks un ieņems to vietu, kur atradās tas ļaunais gars. Tad sātans...tad sātans būs iemiesojies cilvēkā. Tas vienkārši atkal atkārtojas.

¹⁹³ Lūk, kas bija Jūda Iskariots. Un ko viņš izdarīja? Vai tad viņš bija viens no tiem, kas bija pret Kristu? Viņš taču bija mantzinis, staigāja kopā ar Viņu, protams, staigāja cieši kopā ar viņiem, gāja un dzina ārā ļaunos garus, un darīja tieši to, ko darija viņi.

¹⁹⁴ Kristus bija iemiesojies Dievs, Dievs iemiesojies miesā, Imanuēls. Jūda bija pazušanas dēls, bet Jēzus bija Dieva Dēls. Iemiesojies Dievs, iemiesojies sātans.

¹⁹⁵ Daži cilvēki domā, ka tajā laikā bija tikai trīs krusti. Tur bija četri. Trīs no tiem mēs redzam Golgātā: vidū bija Jēzus, pa kreisi no Viņa bija laupītājs, un pa labi no Viņa bija laupītājs.

¹⁹⁶ Un skatieties. Viens laupītājs sacīja otram...tas ir, sacīja Jēzum: "Ja.." Lūk, jūs zināt, ka Viņš ir Vārds. Bet: "Ja Tu esi Vārds, tad kāpēc tu neizglāb sevi? Kāpēc tad tu neko neuzsāc?"

¹⁹⁷ Tieši tas pats notiek šodien. Vai tad jūs neesat dzirdējuši, kā atnāk tie paši ļaunie gari un saka: "Ja jau tu tici Dievišķajai dziedināšanai, lūk, ir akla cilvēka acis, vai tad tu tās neatvērsi?" "Sit mani ar aklumu! Sit mani ar aklumu!" Tas pats velns. Saprotat? "Nokāp no krusta, tad mēs Tev ticēsim." "Ja Tu esi Dieva Dēls, tad pārvērt šos akmeņus par maizi." Tas pats velns.

¹⁹⁸ Vienkārši ej prom. Saprotat? Nē. Tā darija Jēzus. Viņš nekad nekad neākstījās kāda priekšā.

¹⁹⁹ Viņam uz rokas...uz Viņa miļajām acīm, lūk, *šādi* uzmeta lupatu, paņēma nūju un sita Viņam pa galvu, sacīja: "Pasaki mums! Ja tu esi pravietis, nu, pasaki mums, kurš tev iesita." Viņi deva viens otram to nūju. "Nu, pasaki mums, kas tev iesita, un mēs noticēsim, ka tu esi pravietis." Viņš pat muti neatvēra. Viņš tur vienkārši sēdēja. Viņš neākstās. Viņš dara tikai to, ko saka Tēvs. Saprotat? Lai tik turpina. Viņu laiks pienāks, neuztraucieties. Tieši tā.

²⁰⁰ Lūk, viņi pieskārās Viņa drānām, nekādu spēku viņi nesajuta. Taču viena nabaga sieviete, kurai bija vajadzība, vienkārši pieskārās Viņa drēbēm, Viņš atskatījās un sacīja: "Kurš Man pieskārās?" Redzat? Pavisam citādāks pieskāriens! Viss ir atkarīgs no tā, kā jūs Viņam pieskaraties (saprotat?), kam jūs ticat. Vai tagad saprotat?

²⁰¹ Lūk, tā kā sātans grasās...jau ir iemiesojies no antikrista viltus pravietī. Bet ebreju laikā, agrīnās draudzes vidē viņš bija "antikrists". Tumšajos viduslaikos viņš kļuva par "viltus pravietī" šai pasaulei. Vai jūs redzat tur viņu ar šo "netaisnības kausu"? Lūk, tas ir šim draudzes periodam.

²⁰² Taču pēc tam, kad Draudze aizies Mājās, tajā periodā viņš kļūs par zvēru, viņš kļūs par iemiesojušos velnu, par pašu sarkano pūķi. Ak vai! Vai tad jūs nesaprotat, ko es ar to domāju? Tad viņš iemiesosies savos cilvēkos. Viņš ir pakļāvis savus ļaudis ar savu spēku. Viņi ir tajā iekrituši caur viltus pravieša pravietošanu, dod viņiem lielus maldus, lai viņi ticētu meliem un tāpēc tiktu notiesāti, noliedzot Vārdu, izrādīdami ārēju svētbiķību.

²⁰³ Dievs dara Savu darbu trīsvienībā: taisnošana, svētīšana un iemiesāšana Savos ļaudis ar Svētā Gara kristību.

²⁰⁴ Tieši tāpat arī sātans, viņš tikai atdarina Kristu. Ak, sātans iemiesojas... Tagad skatieties, sātans...

²⁰⁵ Kad Jēzus iemiesojas Savos ļaudis, tā pati Dzīvība, kas bija Kristū, atrodas tajā cilvēkā.

²⁰⁶ Kas notiktu, ja jūs paņemtu vīnogu stīgas dzīvību un ieliktu to ķirbju stīgā? Tā vairs neražotu ķirbjus, tā ražotu vīnogas. Kā būtu, ja jūs paņemtu persika koka dzīvību un ieliktu to bumbierkokā? Vai uz tā augtu bumbieri? Nē, augtu persiki. Dzīvība parāda, kas ir kas. Saprotat?

²⁰⁷ Kad jūs sakāt...dzirdat, ka cilvēki saka, ka viņi ir saņēmuši Svēto Garu, bet paši noliedz Vārdu, tad kaut kas nav kārtībā. Šo Vārdu taču uzrakstīja Svētais Gars.

²⁰⁸ Un Jēzus pateica, lūk, ko: "Ja cilvēkā atrodas Mans Gars, viņš darīs Manus darbus." Vai jūs gribat to izlasīt? Ja gribat to atzīmēt, tas ir Jāņa Evaņģēlijs 14:12. Jā. Ļoti labi. "Kas Man tic, tas arī tos darbus darīs, ko Es daru, un vēl lielākus par tiem darīs, jo Es noeimu pie Tēva." Redzat? Pēc tam Viņš padara viņu svētu un attīra, lai viņš var stāvēt Dieva priekšā. Tas tintes piliens iekrīt tur iekšā, un tas viņu aiznes tā bezdibeņa otrā pusē. Saprotat?

²⁰⁹ Tagad skatieties. Kad sātans iemiesojas savos padotajos, viņi dara tos darbus, ko darīja viņš. Vai tad jūs to neredzat? Ko tad viņš darīja? Viņš atnāca pie tās nevainīgās sievietes, lai viņu pieviltu. Un tieši to šodien dara daži no šiem ļaunajiem gariem, ieiet kādā vietā un saka... Tikko kā kāds draudzes gans sāk kaut ko darīt, tā viņi uzreiz ir klāt un saka: "O-o, ziniet, pievienojieties mums!" Hm! Tas pats velna darbs. Tā taču ir Patiesība! Un, kad sātans iemiesojas savā draudzē, lai būtu velns, tad viņi ir tie, kas slepkavo un nogalina, un tā tālāk. Tāpēc ka sātans no paša sākuma ir slepkava, melis un... Saprotat? Labi.

²¹⁰ Ko isti dara sātans, kad viņš iemiesojas cilvēku vidū? Tas ir viņa pienākums – būt ļoti izveicīgam. Viņš ir izmanīgs. Izpētiet Bibliu un parādiet man, kad Dievs ir darbojies ar intelektuāliem cilvēkiem. Pameklējiet un paskatieties, vai tie vienmēr nav tieši intelektuāļi, kuri ir velna apsēsti. Tas ir skaļi teikts, taču tā ir taisnība. Pamēģiniet paskatīties Ābela un Kaina radurakstus, izpētiet tās četrpadsmit paaudzes un paskatieties, kuri bija tie gudrie, bet kuri – tie pazemīgie. Hm-hm.

²¹¹ Kāpēc Jēzus izvēlējās tieši tādus cilvēkus? Viņš paņēma zvejniekus un vīrus, kas nemācēja pat ar savu vārdu parakstīties, un ielika viņus par Savas Draudzes vadītājiem. Tā tas ir. Gudriba – tas...tas nav nekas, tā...tā ir pret Kristu. Pasaulīgā gudriba vienmēr ir pret Kristu. Jēzus neteica, lai mēs ejam un ceļam garīgos seminārus, Viņš neko tādu mums neteica, lai mums ir Bibeles skolas. Viņš sacīja: "Sludiniet Vārdu! Sludiniet Evaņģēliju!" Un, ja Viņš sacīja: "Šīs zīmes ies līdz tiem, kas tic," tā tad jums ir jābūt... Citiem vārdiem, Viņš sacīja: "Ejiet un parādiet Dieva Spēku visām tautām."

²¹² Tagad skatieties. Sātana pienākums ir izkropļot Dieva Vārdu, padarot To par gudru

spriedelēšanu. Ak vai! Ak! Tad viņš iezīmē savus padotos ar to, ka viņi noraida oriģinālo Vārdu. Lai tas tagad...

²¹³ Vai jūs...vai jūs mani vēl nedaudz pacietisiet, lai es tam pieskartos? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Tas... Es negribu, lai jūs to palaistu garām. Ziniet, es jums parādišu prototipu, lai jūs to visu ieraugāt līdzībā un Vārdā, un it visā. Jūs nevarat...nebūtu labi, ja jūs dotos prom apmulsuši.

²¹⁴ Vecajā Derībā, kad kāds cilvēks bija pārdots verdzībā, katros piecdesmit gados iestājās jubilejas gads [gaviļu gads]. (Četrdesmit devītais gads, un pēc tam jubilejas gads.) Un, kad vergs to izdzirdēja un gribēja aiziet brīvībā, nekas...nekas nevarēja viņu atturēt būt brīvam. Viņš varēja nomest savu kapli un sacīt: "Uz redzēšanos!" un atgriezties mājās. Skanēja bazūne. Pareizi.

²¹⁵ Bet, ja viņš negribēja iet un bija apmierināts ar savu īpašnieku, pie kā viņš vergo, tad viņu veda uz templi un ņēma ilenu...Vai jūs zināt, kas ir ilens? Un viņam caurdūra ausi, uztaisīja ausi caurumu. Tā bija zīme, ka viņš vairs nekad nevar aiziet. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Viņam būs jākalpo savam īpašniekam uz visiem laikiem. Vairs nav nozīmes, cik vēl reizes atskanēs jubilejas skaņas, lai kas arī nenotiktu, viņš ir pilnībā pārdevis savas pirmdzimta tiesības būt brīvam.

²¹⁶ Un, kad cilvēks noraida Evaņģēlija Patiesību, sātans viņu iezīmē (kur?) viņa ausī. Viņš padara viņu kurlu, lai viņš vairs nekad nedzirdētu Patiesību, un ar viņu ir cauri. Viņš paliek tajā grupā, kur viņš atrodas, ja viņš neieklausās Patiesībā. Jā.

²¹⁷ "Jūs iepazīsiet Patiesību, un Patiesība darīs jūs brīvus." Redziet, Patiesība dara brīvu.

²¹⁸ Dievs iezīmē savējos, kad viņi atnāk. Dievs iezīmē Savējos ar to, ka Viņš caur viņiem apstiprina Savu apsolīto Vārdu. Tieši tā, Jāņa Evaņģēlijs 14:12 un vēl viena vieta, ja gribat to pierakstīt, Marka Evaņģēlijs 16. nodaļa. Jēzus sacīja: "Šīs zīmes ies līdz tiem, kas tic."

²¹⁹ Tagad uz mirkli to apskatīsim. Vai tad Viņš pajokoja? [Sanāksme saka: "Nē."-Tulk.] Vai tad Viņš runāja tikai...Vai tad Viņš runāja tikai par apustuļiem, kā daži apgalvo? ["Nē."]

²²⁰ Skatieties. Izlasiet no paša sākuma. "Eita..." Uz kuriem? [Sanāksme saka: "Pa visu pasauli."-Tulk.] "...pa visu pasauli. Pasludiniet šo Evaņģēliju..." Kam? ["...visai radībai."] "...visai radībai." Pat trešā daļa no tā netika izpildīta. "Šīs zīmes ies līdz pa visu pasauli, visai radībai, lai kur arī sludinātu šo Evaņģēliju. Šīs zīmes ticīgiem ies līdz," – ne tikai vienai mazai saujiņai.

²²¹ Kā man reiz teica viens cilvēks, ka dziedināšanas dāvanu Dievs deva tikai divpadsmit apustuļiem un... Ak! Šeit sēdēja ļoti daudzi brāļi, kad viņš piecēlās un to pateica. Ha! Jau dažās minūtēs viņš dabūja pietiekami daudz pierādījumu par pretējo.

²²² Lūk, ievērojiet: "Pa visu pasauli, visai radībai, un šīs zīmes ies līdz."

²²³ Nepieņemiet sātana neticības zīmi. Ja viņam izdosies, viņš jums to šovakar uzliks. Viņš tevi piespiedīs pie sienas, un tu iziesi un sacīsi: "Nu, mani tas kaut kā nepārliecina."

²²⁴ Aizejiet mājās un izpētiet to, un tad esiet patiesi, un lūdzieties. Tāpēc ka tas viss ir ļoti...ļoti precīzi pēc Rakstiem šajā brīdī, šajā svētajā stundā. Tas ir pierādījies jau daudzus gadus, viss gāja tieši uz to. Un ir pienākusi tā stunda, ir pienācis tas laiks!

²²⁵ Un nekādā gadījumā neļaujiet viņam izdurt jūsu ausi ar savas neticības zīmi. Saprotat? Tāpēc ka viņš jau no paša sākuma ir neticīgais. Viņš To apšaubīja. Nu labi. Ak, pat neļaujiet...neļaujiet, lai viņš paņem un ar savu gudribu sagroza Svētos Rakstus, un ar savu gudribu izkropļo Tos, padarot Tos par spriedelēšanas spējām. Vienkārši esiet pazemīgi un sakiet: "Dievs tā teica, un nekā vairāk sakāma tur nav." Ak, tagad...

²²⁶ Mēs pārāk aizkavēsimies, tāpēc labāk šeit apstāsimies un...un ķersimies pie mūsu tēmas.

²²⁷ Un tā, pievērsimies Otrajam Zimogam, kad nokautais, augšāmceltais Jērs to atvēra un otrā dzīvā būtne, līdzīga teļam [vērsim], sacīja: "Nāc un skaties, kāds ir šis Zimoga noslēpums." Saprotat? Mēs to jau saprotam. Neaizmirstiet, ka tieši Jēram ir jāatver katrs

Zimogs. Un otrā dzīvā būtne...

²²⁸ Ja vien jūs ievērojāt, tad draudzes periodu, kurus mēs tikko izskatījām, kārtībā ir tas pats. Otrais... Pirmais bija lauva, nākošais bija..bija kā teļš jeb vērsis, kaut kas tāds. Pareizi?

²²⁹ Un šī dzīvā būtne sacīja: "Ej un skaties," lūk, un...kad Jērs atvēra Zimogu. Un tad viņš gāja skatīties. Un kad viņš pienāca, kas tad notika? Tagad paskatīsimies, ko viņš tur atrada. "Nāc, skaties." Šeit ir aizzimogots noslēpums, kas šeit ir gulējis jau apmēram divus tūkstošus gadus. Paskatīsimies, kas tas ir.

²³⁰ Un tā, mēs redzam, ka viņš ieraudzīja (ko?), kā iznāk sarkans zirgs. Nu, kā es to saprotu, kā es saprotu, šis lielais zobens, kas bija viņa rokā... Nākošajās piecpadsmit, divdesmit minūtēs mums būs jāapskata kādas trīs lietas. Ziniet, vienkārši izlasīsim un paskatīsimies, ko Viņš šeit saka.

Un izgāja... (4. pants) un cits zirgs, sarkans (pirmais bija balts), un tam, kas sēdēja zirgā, tika dots atņemt zemei mieru, lai cilvēki nokautu cits citu. Pēc tam viņam tika dots liels zobens.

²³¹ Un tā, šeit tie ir simboli, un mums vajag tos ļoti uzmanīgi izpētīt. Kā es saprotu, cik nu man šobrīd ir zināms, redziet, Jēzus tieši to pašu paredzēja Mateja Evaņģēlija 24. nodaļa. Saprotat? Viņš sacīja: "Jūs dzirdēsiet karus un karu daudzinašanu, un tikai karus un karu daudzinašanu, un karus. Un..." Bet sacīja: "Tas vēl nav gals." Saprotat? "Vēl nav pienācis laiks." Saprotiet, viņi uzdeva Jēzum trīs jautājumus. Saprotat? Un Viņš atbildēja viņiem uz trīs jautājumiem.

²³² Lūk, kur daudzi mūsu brāļi ir saputrojušies, cenšoties attiecināt...brāļi adventisti par to...par septīto dienu un pārējo, kas tur bija: "Bet vai grūtajām un zīdītājām tani laikā, un vārti būs aizvērti sabata dienā," un par tamlīdzīgām lietām. Ak! Tas taču vispār neattiecas uz šo jautājumu, it nemaz. Saprotat?

²³³ Viņš atbildēja uz viņu jautājumiem, taču Viņš...Viņš neattiecināja to visu uz pēdējām dienām. Viņš sacīja: "Jūs dzirdēsiet..." (Tagad mēs izskatām tikai šo vienu. Mēs vairāk tajā iedziļināsimies pēc pāris dienām.) Skatīties, Viņš sacīja: "Jūs dzirdēsiet par kariem un karu daudzinašanu, un tā tālāk. Bet tas vēl nav viss." Saprotat? "Pēc tam viņi...viņi atgriezīsies, tad tie jūs nodos un tā tālāk, un tamlīdzīgi. Bet tas...tas viss vēl nav gals."

²³⁴ Taču, kad Viņam pienāca laiks stāstīt viņiem par to, ko viņi bija prasījuši par pasaules galu...

²³⁵ "Kad šis lietas notiks, kad nepaliks akmens uz akmens? Kāda būs atnākšanas zīme? Un kad būs pasaules gals [pastarā diena]?" Redzat? Viņi uzdeva Viņam trīs jautājumus.

²³⁶ Un tā, kad Viņš sāka runāt par pasaules galu, Viņš sacīja: Kad redzēsiet, ka viēģes kokam jau pumpuri metas, tad ziniet, ka laiks jau ir tuvu. Patiesi Es jums saku, ka šī paaudze nezudīs, tiekams tas viss notiks." Cik ļoti gan neticīgajiem, kam nav skaidrojuma, patīk uz to atsaukties! Saprotat? Viņš sacīja: "Šī paaudze," un nevis paaudze, kurai Viņš tad runāja, bet gan "paaudze, kas redzēs, kā viēģes kokam pumpuri metas."

²³⁷ Tagad es jums vienkārši gribu kaut ko pajautāt. Vienkārši paskatīsimies, kas notiek mums taisni deguna priekšā. Pirmo reizi divarpus tūkstošu gadu laikā Israēls atkal ir kļuvis par valsti. Šovakar virs Jeruzālemes plivo pasaules senākais karogs. Israēls ir savā dzimtajā zemē.

²³⁸ Reiz šeit bija viens brālis, kas gribēja būt misionārs, juta pamudinājumu būt par misionāru pie ebrejiem. Es sacīju: "Varbūt kādu vienu otru tu atvedīsi." Ak, cilvēki domā, ka visa tauta! Tā tas nav.

²³⁹ Israēls atgriezīsies kā tauta, nevis kā atsevišķi cilvēki. "Tauta piedzims vienā dienā," [Latv. Bībele Jesajas 66:8: "...vienā paņēmiēnā."-Tulk.] – tas ir Israēls. "Viss Israēls ir glābts." Vienkārši atcerieties to, tā sacīja Pāvils: "Viss Israēls ir glābts." Lūk, ievērojiet: "Viss Israēls." Pilnīgi pareizi.

²⁴⁰ Tagad paskatīties. "Bet," Viņš sacīja, "kad redzēsiet, kā viēģes kokam un pārējiem

kokiem jau pumpuri metas..." Tagad uzmanīgi skatieties. Visu šo divarpus tūkstošu gadu laikā Israēls ne reizi nebija atgriezies savā dzimtajā zemē. Mums ir neliela filma "*Trīs minūtes līdz pusnaktij*". Lūk, lūdzu – tā ir valsts, tur plivo sešstūrainā Dāvida zvaigzne, un visi pārējie notikumi.

²⁴¹ Vai tad kādreiz konfesijām ir bijušas tādas atmodas, kādas tām ir bijušas pēdējos pāris gados? Vienkārši izpētiet to. Mēs esam atnākuši.

²⁴² Kad vēl konfesijas ir tā uzplaukušas zem kāda vīra kalpošanas, kā tas ir noticis ar Billija Grēma [Billy Graham] kalpošanu: metodisti, baptisti un pārējie? Kad vēl agrāk ir bijis tāds cilvēks (pameklējiet vēsturē), no kādas formālas draudzes, kura vārds beigtos ar "ham"? Es vienkārši jautāju. A-b...

²⁴³ Āb-ra-hāms. [Angļu val.: Abraham-Tulk.] Lūk, paskatieties, Abrahāma vārdā ir septiņi burti: Ab-ra-ham.

²⁴⁴ Bet mūsu brālim Billijam Grēmam, G-r-a-h-a-m, ir seši (nevis septiņi) burti, pasaule – lūk kur ir vērsta viņa kalpošana, pie fiziskās draudzes.

²⁴⁵ Fiziskā jeb miesīgā draudze – tas bija Lats Sodomā. Un, kad viņš devās uz turieni un sludināja, viņš padarīja ļaudis aklus ar Evaņģēliju.

²⁴⁶ Bet bija Viens, kurš palika ar Ābrāhamu, un Ābrahāms nosauca Viņu par Elohimu, Kungu. Lūk, kad Ābrahāms ieraudzīja tos trīs nākam, viņš sacīja: "Mans Kungs."

²⁴⁷ Kad Lats ieraudzīja, ka nāk divi, viņš sacīja: "Mani kungi." Lūk, kur ir atšķirība. Vai redzat, ko dara jūsu trīsdievība? Saprotat?

²⁴⁸ Jēzus sacīja: "Kā tas bija Lata dienās." Vai jūs saprotat? Pievērsiet tam uzmanību. Ņemiet to vērā.

²⁴⁹ Lūk, bet Viens atnāca pie garīgās draudzes, pie Līgavas, pie Ābrahāma, kurš vispār neatradās Sodomā. Un paskatieties, ko Viņš izdarīja. Viņš vispār nesludināja, kā tie pārējie. Viņš mācīja viņus, bet pēc tam parādīja zimi viņu acu priekšā. Viņš parādīja Mesiānisko zimi. Viņš bija pagriezies ar muguru pret telti, un Viņš sacīja: "Ābrahām..." Neaizmirstiet, ka pirms dažām dienām viņa istais vārds vēl bija Ābrams. Taču Viņš sacīja: "Ābrahām, kur ir tava sieva Sāra?" Pirms dažām dienām viņas vārds vēl bija Sāraja.

Ābrahāms sacīja: "Viņa ir telti, Tev aiz muguras."

²⁵⁰ Un Viņš sacīja: "Ābrahām, Es..." Lūk, vēlreiz personas vietniekvārds. "Es jūs atkal apciemošu, izpildot jums Savu solījumu." Jūs saprotat, kas tas bija. Jā? Cilvēks putekļainās drēbēs, ēda teļa gaļu un dzēra govs pienu, un ēda graudu maizi. Tieši tā. Dievs, Elohims, kļuvis redzams miesā! Viņš ir apsolijs, ka pēdējā dienā Viņš atkal būs skatāms miesā! Skatieties.

²⁵¹ "Ābrahām, kur ir tava sieva, Sāra?"

"Viņa ir telti, Tev aiz muguras."

Saka: "Es pie tevis atgriezīšos."

²⁵² Un, protams, šī simtgadīgā sievietē pie sevis nosminēja, atrazdamās telti, aiz telts priekškara. Viņa sacīja: "Es taču esmu veca sieva." Nu, viņi, ziniet, jau ilgu laiku vairs nedzīvoja kā vīrs un sieva, jo viņš bija simts gadus vecs, bet...bet viņai bija deviņdesmit. Sacīja: "Tas nekad nenotiks."

²⁵³ Un Viņš jautāja: "Kāpēc viņa smējās?" Ak! Viņš bija pagriezies ar muguru pret telti. "Kāpēc viņa smējās, sacīdama, kā gan tas ir iespējams?" Saprotat? Viņš parādīja viņam zimi.

²⁵⁴ Lūk, Viņš ir apsolijs, ka tas no jauna atkārtosies pēdējā laikā.

²⁵⁵ Bet tie divi viri devās turp un sludināja Vārdu, un pateica viņiem, lai tie iet prom no turienes, ka pilsēta nodegs un tā tālāk. Tā arī notika. Klupdams un krizdams Lats no turienes izgāja – miesīgā draudze, iegrimumi grēkā un dubļos, taču vēl arvien cenšoties ar savām organizācijas programmām. Taču Līgava...

²⁵⁶ Tas viens Cilvēks vispār pie viņiem negāja. Viņš aizgāja un aicināja tikai to, kas attēloja Līgavu. Mēs dzīvojam pēdējās dienās. Saprotat? Tagad skatieties.

"Vai tu sacīji: 'Dievs bija skatāms miesā?'"

²⁵⁷ Pats Jēzus sacīja: "Kāpēc jūs Mani nosodāt? Sacīja: "Vai tad jūsu Bibelē, jūsu likumā, nav rakstīts, ka viņi, pravieši, pie kuriem nāca Dieva Vārds..." Jēzus sacīja, ka Vārds nāca pie praviešiem, jo Viņš visā turējās pie Rakstiem. Viņš sacīja: "Dieva Vārdā ir teikts, ka Vārds nāca pie praviešiem. Un jūs saucāt viņus par 'dieviem', tāpēc ka pie viņiem nāca Dieva Vārds." Jautāja: "Tad kā gan jūs grasāties Mani nosodīt, kad Es saucu Sevi par Dieva Delu?" Viņš aiztaisīja viņiem muti ar viņu pašu likumu. Lūk, lūdzu. Saprotat?

²⁵⁸ Un tā, kur tad mēs atrodamies? Mēs esam laiku beigās. Tagad klausieties ļoti uzmanīgi.

²⁵⁹ Lūk, mēs redzam, ka būs kari un karu daudzināšana. Un tagad mēs redzam, ka viģes koka zaros jau ir pumpuri, un arī pārējie koki jau ir pumpuros. Metodisti, baptisti, prezbiterieši un visi pārējie jau ir pumpuros – notiek liela atmoda.

²⁶⁰ Es domāju, ka Dievs tagad savāc Līgavu šai pēdējai stundai, izredzētos. Ak vai! Tagad skatieties.

²⁶¹ Tagad izskatīsim visu, ko toreiz redzēja Jānis, visas tās lietas, ko viņš redzēja. "Iznāk ugunssārts zirgs un tā jātnieks, viņam tiek dota vara nokaut ar lielu zobenu." Lūk, mana atklāsmē par to: tas atkal ir sātans! Tas atkal ir velns, tikai citā ārējā formā. Lūk, mēs zinām, ka...ka Zimogi attiecās...kā es tovakar sacīju, ka bazūnes ir saistītas ar...ar pilsoņu kariem tautu starpā, valstu starpā. Taču šeit ir redzams, ka šim cilvēkam ir zobens, tāpēc tas ir saistīts ar reliģiski politisku karu. (Varbūt jūs tam nepiekrītat, taču vienkārši paklausieties vēl minūti, vēl pāris minūtes.)

²⁶² Pievērsiet uzmanību tam, kā mainījās šo zirgu krāsa. Jātnieks ir viens un tas pats, bet mainās zirgu krāsa. Zirgs ir zvērs, bet Bibelē zvērs simboliski attēlo spēku. Tā pati sistēma jā uz citas krāsas spēka – no nevainīgi baltās tā pārtop asiņaini sarkanā. Redzat? Tagad pavērojiet, kā viņš parādās.

²⁶³ Kad viņš vēl tikai sāka, viņš bija tikai...nu, viņš bija tikai maza mācība, kuru sauca par nikolaīstismu. Protams, tā nevienu nenokautu. (Tas ir Atklāsmes Grāmatā 2:6, ja vēlaties to pierakstīt.) Viņš nevienu nenogalinātu. Tā bija tikai mācība, tikai gars cilvēku vidū. Lūk, viņš neko nevarētu nokaut. Ak, viņš bija tik nevainīgs, kad jāja uz šī baltā zirga. "Nu, zini, mēs varētu izveidot tādu lielu draudzi pa visu pasauli. Mēs varētu to nosaukt par vispasaules draudzi." Viņi joprojām tā saka. Nu labi. Saprotat? "Nu, mēs varētu izveidot..." Ak, tas ir pilnīgi nevainīgi un... Ak, tik ļoti nevainīgi. "Tā ir tikai cilvēku grupa. Mēs visi sanāksim kopā, lai būtu sadraudzībā." Redziet, tas ir ļoti nevainīgi, baltā krāsa, zirgs bija balts. Saprotat?

²⁶⁴ Lūk, tāpēc šis augstās amatpersonas, labi apģērbtie un izglītotie, zini, visi no viena un tā paša maisa: "Mēs...mēs te visu saliksim pa vietām. Bet tas nabagu bariņš, nu, ja viņi tā grib turpināt – bet lūdzu. Bet mēs...mēs piesaistīsim mūsu draudzei labākas šķiras cilvēkus. Ja mums izdosies atdalīties, mēs...mēs kļūsim...mēs kļūsim par masonu grupiņu," vai vēl par kaut ko, zini. "Mēs...mēs to visu savedīsim kārtībā," vai arī par divaiņiem (tieši tādi viņi ir). Un tad... [Sanāksme smejas–Tulk.] Ne jau "Divaiņu Loža" [Starptautiska organizācija: *Odd Fellows Lodge–Tulk.*], jūs taču saprotat, par ko es runāju. Tā ka patiesam ticīgajam tas ir divaini. Lūk, bet citādāk...citiem vārdiem sakot: "Mēs gribam izveidot grupiņu, maziņu sindikātu, kuru mēs varēsīm saukt par mūsējo." Tā ir tikai mācība, ļoti nevainīga. "Brāļi, nu, mums taču nav nekas pret jums, pilnīgi nekas. Ar jums viss ir kārtībā, taču, zini, mēs jūtam, ka...ka mums ir darišanas un katrs... Mums...mums būtu labāk, ja tie būtu tikai mēs." Saprotat? Galu galā tā turpinājās, līdz tas notika (tieši tā) – viņi apvienojās.

²⁶⁵ Taču, kad šis šausmīgais pieviļošais gars (ak vai!) iemiesojās cilvēkā...šis mācības gars visbeidzot iemiesojās cilvēkā, lai ieņemtu Kristus vietu, tad tas jau bija jāpielūdz; izrādījās, ka tas jau bija jāpielūdz kā Kristus. Citiem vārdiem sakot, tur Vatikānā... (es tur esmu bijis) ...tur ir rakstīts: VICARIVS FILII DEI, tas ir rakstīts ar romiešu cipariem. Lūk,

vienkārši pavelciet šiem romiešu cipariem apakšā liniju. Un tas nozīmē: "Dieva Dēla vietā." Citiem vārdiem, viņš ir vikārs. Jūs zināt, kas ir vikārs – viņš tikai aizņem kāda vietu. Viņš ir vikārs, "Dieva Dēla vietā".

²⁶⁶ Un Bibelē ir teikts: "Kam ir gudrības dāvana, tas lai saskaita *zvēra* skaitli, jo tas ir *cilvēka* skaitlis. Un viņa skaitlis ir seši simti sešdesmit seši." Un tā, uzrakstiet VICARIVS FILII DEI un uzvelciet liniju zem šiem romiešu cipariem: V – tas ir pieci, bet I – tas ir viens, un saskaitiet visu kopā, un paskatieties, vai jums nesanāks seši simti sešdesmit seši.

²⁶⁷ Bibelē ir pateikts, ka viņš apsēdies Dieva templi un ka viņu pielūgs kā Dievu. Kad šī mazā mācība iemiesojās, tas kļuva par vikāru, "Dieva Dēla vietnieku". Saprotat? Ak vai, cik tas ir šausmīgs un pievīlošs gars! Ja gribat par to izlasīt, izlasiet 2. Vēstuli Tesaloniķiešiem 2:3, un jūs ieraudzīsiet, kur tas ir.

²⁶⁸ Un, protams, nevajag aizmirst, ka sātans ir visas politiskās varas galva ikvienā valstī! Cik daudzi to zina? [Sanāksme saka: "Āmen." –Tulk.] Vai vēlaties to pierakstīt? Mateja Evaņģēlijs 4:8: "Sātans aizveda Jēzu uz augstu kalnu un vienā brīdī parādīja Viņam visas pasaules valstis, kādas vien ir bijušas un būs." Ir nu gan personība! Viņš sacīja: "Es Tev to visu došu, ja Tu mani pielūgsi." Bet Jēzus zināja, ka Viņš tās visas iemantos.

²⁶⁹ Tieši to viņi saka: "Nu, jūs esat vien nabaga sektantu bariņš!"

²⁷⁰ Bet pasaule būs mūsējā! "Lēnprātīgie iemantos zemi." Tā pateica Jēzus. Saprotat? Saprotat?

²⁷¹ Paskatieties, Jēzus zināja, ka Viņš tās iemantos, tāpēc Viņš sacīja: "Atkāpies sātān! Jo stāvs rakstīts," uzreiz vērsās pie Rakstiem (redzat?), "tev būs tikai un vienīgi To Kungu pielūgt." Redzat?

²⁷² Un tā. Lūk, kad...kad viņš, viņa galvenais ļaunais gars iemiesosies šajā ārkārtīgi reliģiozajā cilvēkā (kā to paredz Bibeles), tad viņš apvienos savu baznīcu ar valsti. Šie abi viņa spēki apvienosies. Saprotat?

²⁷³ Kad iznāca šis antikrista gars, tas bija gars. Par ko tas kļuva vēlāk? Tad tas kļuva... Tagad paskatieties uz šo Zimogu. Kad iznāca šis gars, tas bija antikrists – pret Kristus mācību. Labi. Nākošais... Tas, ko Kristus lika Savai draudzei darīt – tas bija pret grēku. "Ak, tas *to* nemaz nenozīmē, *tam* ir pavisam cita nozīme. Tas bija domāts citiem. Tas bija toreiz, pirms simtiem gadu. Tas...tas vairs nav priekš mums." Saprotat? Šis *anti* – "pret". Pēc tam viņš kļuva...

²⁷⁴ Un tā parādījās jātnieks, viņam...viņam nebija nekāda vainaga, taču viņam tāds tika iedots. Šis baltais zirgs, viņam bija šaujamluks, bet nebija bultu. Redzat? Un tad viņš devās uz priekšu...

²⁷⁵ Pēc tam, pēc kāda laika, viņam tika dots vainags, tāpēc ka garam taču nevar uzlikt vainagu uz galvas. Taču, kad šis gars iemiesojās otrajā darbībā...sava noslēpuma laikā...otrās darbības laikā viņš tika kronēts ar vainagu, viltus pravietis, lai darītu antikrista gara darbus. Lūk, tagad mēs to skaidri redzam. Viņš par to kļūst, kad viņš to pieņem. Tad viņš jau ir...sātans kontrolē šīs pasaules politiskās varas.

²⁷⁶ Tagad viņš ir nonācis līdz tam, ka viņš izveidos vispasaules baznīcas varu, sagrābjot reliģisko varu. Un vai tad jūs, mani brāļi, nesaprotat, ka šī valsts parādās Atklāsmes Grāmatas 13. nodaļā? Tur parādās neliels dzīvnieks, līdzīgs jēram, un viņam ir divi ragi – civilā un garīdzniecības vara. Taču viņš darīja to pašu, ko pirms viņa bija darījis zvērs.

²⁷⁷ Tas ir savādi, ka Amerikas skaitlis ir trīspadsmit, un tā ir sieviete. Tas ir apbrīnojami, ka tā parādās tieši Atklāsmes Grāmatas 13. nodaļā. Sākumā mums karogā bija trīspadsmit svītras, trīspadsmit zvaigznes. Visur "trīspadsmit, trīspadsmit, trīspadsmit, trīspadsmit", no sākuma līdz galam. Visur "sieviete, sieviete, sieviete," no sākuma līdz galam.

²⁷⁸ Un galu galā beigsies ar to (es to paredzu), ka to kontrolēs sieviete. Atcerieties, es par to runāju pirms trīsdesmit gadiem. Un...un tās septiņas lietas, kuras es paredzēju – piecas no tām ir piepildījušās. Un tagad viņiem tur jau ir cilvēks, lai palīdzētu to sievieti tur ievest. Un

jūs paši par no nobalsojāt caur to jūsu politiku. Jā, jā. Hm! Nu labi.

²⁷⁹ Tik daudz kas ir sakāms, ka ir grūti tikt līdz tam, ko gribēju pateikt. Tagad skatieties. Es jūs aizkavēšu vēl tikai mazu britiņu, pat ja man vajadzēs to pārnest uz rītdienas vakaru.

²⁸⁰ Skatieties. Pievērsiet uzmanību. Kad sātans... Un tā, visi saprot, ka sātans kontrolē visas šīs pasaules politiskās varas. [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Viņš tā pateica. Jūs to varat atrast Mateja 4. nodaļā, 8. pantā. Viņam pieder visas valstis. Tieši tāpēc cilvēki cīnās, karo un nogalina. Atcerieties.

²⁸¹ Vai tad tas nav savādi? Viņiem tika dots šis zobens, lai nokautu vienam otru. O-o-o! Ak vai! Tagad skatieties.

²⁸² Lūk, kad viņš to izdara, viņam vēl nebija garīdzniecības varas. Bet viņš sāka ar viltus mācības dēmonu. Un šī mācība kļuva par doktrīnu. Bet šī doktrīna iemiesojās viltus pravieti.

²⁸³ Bet pēc tam viņš devās uz pašu piemērotāko vietu. Viņš nedevās uz Izraēlu, viņš devās uz Romu; uz Nikeju, Romu.

²⁸⁴ Tika sasaukta padome, un viņi ievēlēja galveno bīskapu. Un, šādi izdarīdami, viņi apvienoja draudzi ar valsti. Tad viņš aizmeta savu šaujamloku. Viņš nokāpa no sava baltā zirga, un viņš uzkāpa uz sava sarkanā zirga, jo viņš varēja nogalināt ikvienu, kas nebija ar viņu vienisprātis. Lūk, kāds ir šis Zimogs. Ak vai! Tas pats tips! Paskatieties, kā viņš ar to jāj līdz pat Mūžībai, apvieno abas savas varas.

²⁸⁵ Tieši to pašu viņi cenšas izdarīt tagad, tieši to pašu šodien. Tā ir viena savāda lieta, varbūt jūs to nesapratīsit, šodien baptistu grupā no Luisvilas... (jūs dzirdējāt to pa radio)... piecēlās viens orators un... (Cik daudzi to dzirdēja? Pareizi. Redzat? Labi. Lūk, lūdzu.) Viņi tagad grib un prasa tajā draudzē, ka mums patiesībā, ak, nemaz nav obligāti jāpievienojas Katoļu Baznīcai, bet mums vajag būt tādā kā sadraudzībā ar viņiem. Un tajā laikā, kad Lusivilā tas viss notiek, šeit Dievs atver Zimogus Saviem ļaudīm, lai parādītu: "Nedariet to!" [Sanāksme skaļi priecājas–Tulk.] Vai redzat, kā tie abi darbojas vienlaicīgi? Atcerieties, krauklis un balodis šķirstā sēdēja uz vienas laktas. Protams. Tikai neaizmirstiet.

²⁸⁶ Un tā mēs redzam, ka viņš apvieno savus spēkus. Un, kad viņš apvienos valsti ar baznīcu, ar garīdzniecību, ko tad jūs darīsiet? Viņš veido pats savu reliģiju. Un tad viņš var darīt visu, ko vien vēlas darīt. Tad viņam ir visas tiesības nodot nāvei ikvienu, kas nebūs ar viņu vienisprātis. Tieši to viņš dara arī agrāk. Viņš dara tieši tā. Un ko viņš... Viņš izdara to patiesajiem dzīvā Dieva svētajiem, kuri ievēroja Vārdu un nebija vienisprātis ar viņa dogmām. Viņš sodīja viņus ar nāvi.

²⁸⁷ Lūk, brāli Li Veil un mācītāji, kas zināt par Nikejas periodu un par pirmo draudzi, es nezinu, vai jūs to esat lasījuši vai nē. Ja gribat to izlasīt, tas ir Šmukera grāmatā "Brīnišķīgā reformācija" [Schmucker, *Glorious Reformation*–Tulk].

²⁸⁸ Tur jūs atradīsiet, ka tad, kad svētais Augustīns no Hiponas kļuva par priesteri Romas baznīcā, viņam bija iespēja – reiz pār viņu gribēja nonākt Svētais Gars, bet viņš To noraidīja. Cik daudzi no jums, mācītāji, to zināt? Viņš noraidīja Svēto Garu. Tas precīzi atspoguļo līdzībā mūsdienu protestantu draudzi, kura ir noraidījusi Svēto Garu! Viņš atgriezās Hiponā, un tieši viņš bija tas, kurš parakstīja to...to dokumentu, kurā bija "atklāsmes no Dieva, ka tas bija labi un Dievam patīkami nodot nāvei ikvienu cilvēku, kas neticēja tā, kā tic Romas Katoļu baznīca."

²⁸⁹ Tagad paklausieties. Es citēju no mocekļu vēstures:

Kopš svētā Augustīna no Hiponas laikiem līdz 1586. gadam..." (saskaņā ar Romas mocekļu vēsturi) "...Romas Katoļu baznīca nodeva nāvei sešdesmit astoņus miljonus protestantus."

Vai viņa zobens bija sarkans? Vai viņš jāja uz sarkana zirga? Kas tas bija? – tas pats spēks, tas pats jātnieks! Lūk, kāds ir šis Zimogs. Hm-hm. Viņi paši atzīst, ka mocekļu aprakstā ir "sešdesmit astoņi miljoni", neskaitot nonāvētos, kas netika pierakstīti. Dievs, esi žēlīgs! Tumšo viduslaiku periodā miljoni tika izbaroti lauvām un visvisādos veidos

noslepkavoti, jo viņi neklanijās šīs katoļu dogmas priekšā. Jūs to zināt.

²⁹⁰ Cik jums vēl ir laika? [Sanāksme saka: "Laika ir papildnam. Vēl visa nakts–Tulk.] Labi. Ziniet, es kaut ko izlasišu. Atšķirsim to kopā, es gribu jums kaut ko parādīt. Ziniet, nedaudz uzzīmēsim šo kopainu. Man pēkšņi atnāca viena doma, un mēs to vienkārši izlasisim. Atvērsim Atklāsmes Grāmatu, 17. nodaļu Atklāsmes Grāmatā. Mums vēl ir piecpadsmit minūtes laika. [Jā! Turpini!] Nu labi. Tagad, kad mēs to lasīsim, klausieties ļoti, ļoti uzmanīgi. Tie, kuriem ir Bībele, un jūs to atverat, es nedaudz uzgaidīšu, lai jūs varētu to atrast.

²⁹¹ Vai tu to saprati, Li? Es to atradu pie Šmukera – "Brīnišķīgā reformācija." Tas ir ņemts tieši no Romas mocekļu saraksta, no Vatikāna.

²⁹² Lūk, tas turpinājās līdz pat svētā Patrika ļaužu vajāšanai. Un viņi vēl sauc svēto Patriku par savu... savu svēto. Hm! Svētais Patriks bija tāds pats katolis kā es, bet jūs jau zināt, kāds es esmu katolis. [Sanāksme smejas–Tulk.] Saprotat? Viņš juta riebumu pret baznīcas ticības mācību. Viņš atteicās ierasties pie Romas pāvesta. Tieši tā. Svētais Patriks pat... Vai jūs kādreiz esat bijuši Ziemeļīrijā, kur atradās viņa skolas? Vai jūs zinājāt, ka viņa vārds nebija Patriks? Cik daudzi to zināja? Viņa vārds bija Sakets. Tā tas ir. Viņš pazaudēja savu mazo māsiņu, jūs atceraties, kad viņi... Jā? Labi.

²⁹³ Tagad skatieties, Atklāsmes Grāmatas 17. nodaļa. Tagad visi pacentieties atvērt savas sirdis. Lai Svētais Gars jūs tagad māca.

Viens no tiem septiņiem eņģeļiem, kuriem bija septiņi kausi, nāca pie manis...

²⁹⁴ Lūk, redziet, tur ir Septiņi Kausi. Ziniet, šie septitnieki, kurus mēs izskatījām, tie visi notiek vienā un tajā pašā laikā, uzreiz pēc Mocībām, uzreiz pēc draudzes periodiem – tieši tāpat, jo tas viss ir aizzimogots šajā Grāmatā, pilnīgi viss. Viss notiek pārmaiņus, viens uzreiz pāriet nākošajā, un nākošajā, un nākošajā. Šeit darbojas divi gari – Dievs un velns. Saprotat?

...kuriem bija septiņi pēdējie kausi, nāca un sacīja man tā: "Nāc, es tev rādīšu, kādu sodu saņem lielā netikle, kas sēd [uz] lielajiem ūdeņiem."

²⁹⁵ Tagad paskatieties, lūk, šie "ūdeņi".

²⁹⁶ "Netikle", kas tas ir? – Tā ir sievietē, tas nevar būt vīrietis. Un ko draudzē...Bībelē simbolizē sievietē? – Draudzi. Kāpēc? Kristus Līgava un tā tālāk, draudze ir sievietē.

²⁹⁷ Un tā, "ūdeņi", ko tas nozīmē? Skatieties. Izlasiet 15. pantu.

Tad viņš man saka: "Ūdeņi, ko tu redzēji, pie kuriem sēd netikle, ir tautas un ļaužu pulki, ciltis un valodas."

²⁹⁸ Šī draudze valdīja pār visu pasauli. Redzat? "Sēdēja uz daudzajiem ūdeņiem."

Pasaules ķēniņi dzīvojuši ar viņu netiklībā (garīgā netiklībā, pieņemot viņas mācību, nikolaītu mācību), un zemes iedzīvotāji apreibinājušies ar viņas netiklības vīnu.

²⁹⁹ Hm, tas tik ir dzērāju bars! Tu...

Un viņš garā aiznesa mani tuksnesī. Tur es redzēju sievu...

³⁰⁰ Vai zināt ko? Pašu katoļu literatūra atzīst, ka tā ir viņu draudze. Cik daudzi to zināja? Tas ir viņu pašu literatūrā. Man ir "Mūsu ticības fakti", tā tas tiek saukts, lūk, tas pieder vienam priesterim. Nu labi. Labi.

Un viņš garā aiznesa mani tuksnesī. Tur es redzēju sievu sēžam uz sarkana zvēra, kas bija pilns zaimu vārdu; tam bija septiņas galvas un desmit ragi.

³⁰¹ Tagad pievērsiet uzmanību šim simbolam, šim "septiņām galvām". Lūk, redziet, šeit ir teikts: "Un...un... Galvas, kuras tu redzēji, ir septiņi kalni, uz kuriem sēd sieva." Roma atrodas uz septiņiem kalniem. Redzat? Šeit nu nekādi nevar kļūdoties. Redzat? "Septiņas galvas" un "desmit ragi", jūs zināt, ka tās ir desmit valstis un tā tālāk.

Sieva bija tērpta purpurā un sarkanā audumā, greznojusies ar zeltu, dārgiem akmeņiem un pērlēm; tai rokā bija zelta kauss, pilns ar bezdievības negantībām un viņas netiklības netīrumiem.

302 Tas ir antikrista gars, "netiklība", saprotiet, "mācība" – tā ir netiklība attiecībā uz Dievu. Saprotat? Lūk, jo viņai būtu bijis jābūt Ligavai, bet viņa piekopj netiklību. Redzat? Tieši tāpat kā izdarīja Ieva – draudze šeit dara tieši tāpat. Saprotat?

Uz viņas pieres bija rakstīts: NOSLĒPUMS, LIELĀ BĀBELE... [KJV Bībele angļu val.–Tulk.]

303 Un visiem ir zināms, ka Bābele – tā ir Roma.

...VISAS ZEMES NETIKĻU UN NEGANTĪBU MĀTE.

304 Un ieklausieties 6. pantā.

Es redzēju: sieva bija piedzērusies no svēto asinīm un no Jēzus liecinieku asinīm. Viņu redzēdams, es varen izbrīnījos.

305 Viņa bija tik ļoti skaista: viņai tur karājās krusti un viss pārējais! "Kā gan viņa var būt vainīga pie svēto ļaužu asiņu dzeršanas?" Tas viņu samulsināja. Šeit Viņš viņam to paskaidro.

Enģelis man sacīja: "Kāpēc tu esi tā izbrīnījies? Es tev pateikšu, kas ir šīs sievas noslēpums un zvēra...kas nes sievu, noslēpums."

306 Lūk, tas nav zem kāda no Zimogiem, tas jau ir kaut kas cits.

Un viņš sacīja... zvēra ar septiņām galvām un desmit ragiem, kas nes sievu, noslēpums.

Zvērs, ko tu redzēji, bija, tā tagad vairs nav; bet tas izkāps no bezdibeņa (nav nekāda pamata – Romas pāvests) un ies bojā; tad zemes iedzīvotāji, kuru vārdi nav rakstīti Jēra dzīvības grāmatā (Lūk, kur ir izredzētie, redzat?) no pasaules iesākuma, brīnīsies...

307 Kā... Kad tavš vārds tika ierakstīts Dzīvības Grāmatā? Vai tajā atmodas dievkalpojuma, uz kuru tu aizgāji? [Sanāksme saka: "Nē."–Tulk.] Nē. "No pasaules iesākuma." ["Āmen."]

...redzēdami zvēru, kas bijis, bet kura tagad nav un kas atkal būs.

308 Redziet, zvērs: viens nomirs, otrs ieņems viņa vietu. "Viņš bija, bet tagad vairs nav. Viņš bija, un viņa vairs nav. Bija un vairs nav." Un tā viņa turpinās, līdz aizies pazušā. Saprotat? Ļoti labi.

Šeit vajag gudrības, lai saprastu.

309 Cik daudzi zina, ka ir deviņas garīgās dāvanas, un viena no tām ir gudrība? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Ļoti labi.

Septiņas galvas ir septiņi kalni, uz kuriem sēd sieva.

310 Ak, ir jābūt pilnīgi aklam, kurlam un mēmam, lai to nesaprastu! Saprotat? Labi.

...ir arī septiņi ķēniņi: pieci ir krituši, viens ir tagad (Nērons), viens vēl nav atnācis; un, kad tas nāks, tam būs palikt tikai īsu brīdi.

311 Vai jūs atceraties, ko viņš izdarīja? – Nodedzināja pilsētu un novēla to uz kristiešiem. Viņš piesēja savu māti pie vienzirga pajūga un valkāja viņu pa ielām, un, kamēr Roma dega, spēlēja savu vijoli. Nu labi.

Zvērs, kas bijis un kura tagad nav, tas pats ir astotais...

312 Pagāniskā Roma pārtapa pāvesta Romā, kad iemiesotais antikrista gars iemiesojās un tika kronēts, viņš kļuva par kronēto Romas ķēniņu – gan valsti, gan arī draudzē, vienlaicīgi. Ak vai, mans brāli! Redziet, tas ir vienkārši izsmeļoši. Saprotat?

...ir...septitais, un viņš aiziet... (Cik ilgi viņš ir? Šī sistēma nekad netika izmainīta.) ...aiziet pazušānā.

...un desmit ragi, ko tu redzēji, ir desmit ķēniņi, tie valdību vēl nav saņēmuši, bet tiem ir ķēniņa vara dota kopā ar zvēru vienu stundu.

313 Tie ir diktatori. Saprotat? Protams.

"Tie ir vienisprātis..."

Tagad paskatieties uz šo. Te nav runa par komunismu. Saprotat?

Tie ir vienisprātis un nodod savu spēku un varu zvēram.

Tie karos ar Jēru, bet Jērs tos uzvarēs, jo Viņš ir kungu Kungs un ķēniņu Ķēniņš, un Viņa aicinātie, izredzētie un uzticīgie, kas ir līdz ar Viņu.

Tad viņš man saka: "Ūdeņi, ko tu redzēji, pie kuriem sēd netikle, ir tautas un ļaužu pulki, ciltis un valodas.

Un desmit ragi, ko tu redzēji [uz zvēra] – tie ienīdīs netikli... (Un tā vienošanās tiks lauza. Es par to runāju vakar vakarā.) ...to atstās postam un izģērbs kailu, ēdīs viņas miesas un viņu pašu sadedzinās ar uguni.

314 Vai tad jūs nezināt, ka Bibelē ir teikts, ka kuģu kapteiņi un visi pārējie sacīja: "Vai! Vai! Lielā pilsēta! Vienā stundā iznīcība ir nākusi pār tevi!" Redzat?

Jo Dievs ir devis viņu sirdīs darīt Viņa gribu, darīt vienu nodomu un nodot savu valstību zvēram, kamēr piepildīsies Dieva vārdi.

Un sieva, ko tu redzēji, ir lielā pilsēta, kam pieder valdība pār visas zemes ķēniņiem.

315 Pasakiet man vienu lietu. Krievija nevalda pār visiem. Mēs nevaldām pār visiem. Ir tikai viens ķēniņš, kas tā valda pār katru, Nebukadnēcara dzelzs, kas ir izpleties pa visiem kāju pirkstiem – tā ir Roma. Roma to nedara kā valsts, viņa dara to kā baznīca. Tā vai citādi ikviena valsts zem debesīm ir zem Romas.

316 Nav nekāds brīnums, ka viņi teica: "Kas var ar to karot?" Viņš var pateikt: "Miers," [Brālis Branhams uzsit gaisā knipi–Tulk.] un tas visu atrisina. Viņš pateiks jebkuram katolim: "Nekaro," un...un tie nekaros. Tas arī viss. "Kurš var izdarīt to, ko viņš var izdarīt?" Nevienš. Tā tas ir. Tāpēc viņi brīnās, kādus viņš var darīt brīnumus. Viņš var apstādināt karu. [Brālis Branhams uzsit gaisā knipi.] – Viņam ir tikai jāpasaka: "Stop," un tas arī viss. Bet vai jūs domājat, ka viņš to darīs? Hm. Protams, ka nē.

317 Paskatieties, tas mums rāda, ka "viņi nogalinās viens otru, viņi nogalinās viens otru". Sākumā viņa šaujamlokam nebija bultu, bet darbā tika laists viņa lielais zobens. Vēlāk viņš sāka nogalināt un no baltā zirga pārsēdās uz uguns sarkano zirgu – tieši tas pats velns ar savu zobenu.

318 Ko sacīja Jēzus? Jēzus sacīja: "Visi, kas ņems zobenu, no zobena aizies bojā." Necīnieties preti. Saprotat? Tajā naktī, kad Jēzus to runāja...to teica, bet Pēteris paņēma savu zobenu. Redzat? Vienkārši dariet tā, kā darīja Viņš, vienkārši turpiniet.

319 Un tā, tagad atcerieties, ka viņam ir zobens. Viņš dodas uz priekšu, rokā viņam ir zobens, viņš jā uz sarkana zirga, brienot cauri to visu asinīm, kas nav ar viņu vienisprātis.

320 Vai jūs to saprotat? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Cik daudzi tagad saprot šo Zīmogu? ["Āmen."] Labi. Un tā, ko sacīja Jēzus? – "Tie, kuri ņem zobenu, no zobena aizies bojā." Vai pareizi? ["Āmen."] Ļoti labi. Ļoti labi. Šis jātņieks un visi viņa valstības padotie, kuri ir slepkavojuši cauri visiem šiem laikiem, kuri ir izlējuši visas šīs svēto mocekļu asinis, tiks nokauti ar Jēzus Kristus Zobenu, kad Viņš atnāks. "Visi, kas ņem zobenu, tiks nokauti ar zobenu." Viņi ņēma dogmas un antikrista zobenu un kāva istos, patiesos pielūdzējus visu gadsimtu laikā, veseliem miljoniem. Un, kad atnāks Kristus ar to Zobenu (un tas ir Viņa Vārds, kas nāk no Viņa mutes), Viņš nokaus ikvienu ienaidnieku Savā priekšā. Vai jūs tam ticat? Nogalinās ienaidnieku.

321 Uz mazu britiņu atvērsim Atklāsmes Grāmatu. Tagad paskatīsimies, vai tie ir tikai mani vārdi, vai arī tā saka Vārds. Atklāsmes Grāmata 19:11.

Es redzēju debesis atvērtas (āmen), un raugi: balts zirgs, un, kas sēd uz viņa, Tā vārds Uzticīgais un Patiesais, un Viņš tiesā un karo taisnīgi.

Viņa acis ir uguns liesma un galvā Tam daudzi ķēniņu kroņi...

322 Ak, brāli! Redziet, Viņu ir kronējuši Viņa svētie. Saprotat?

...Vārdu, kas Tam uzrakstīts, neviens nepazīst kā vien Viņš pats.

323 Atcerieties, mēs...mēs nevaram...mēs to nezinām, kāds tas ir.

Viņš bija tērpies... (Paskatīsimies.) Viņš tērpies drēbēs, kas asinīs mērktas, Viņš tiek saukts (nevis "ir", bet gan "tiek saukts") Dieva Vārds. [Tulkojums no KJV Bībeles angļu val.-Tulk.]

324 Viņš un Vārds ir tas pats. Saprotat? Lūk, skatieties, nevis "Viņa vārdi" [Brālis Branhams kādu brīdi klusē. Sanāksme priecājas-Tulk.] Hm-hm! "Viņa Vārds tiek saukts Dieva Vārds. Tas zina tikai vienu Vārdu, nekādu citu vārdu.

Debesu kara pulki sekoja Viņam uz baltiem zirgiem, tērpti baltā tīrā audeklā. (Tas ir svēto taisnīgums. Saprotat?)

325 Tagad skatieties. Ko sacīja Jēzus? – "Tas, kurš ņems zobenu..." Labi, jātnieks uz sarkanā zirga šeit... Lūk, kas ar viņu notiks. "Tas, kurš ņems zobenu..." Varbūt tu nogalināji sešdesmit astoņus miljonus šo gadsimtu laikā, varbūt arī vairāk. Taču Jēzus sacīja: "Tas, kurš ņem zobenu, no tā aizies bojā." Skatieties.

No Viņa mutes iziet ass zobens...

326 Vēstulē Ebrejiem 4. nodaļā ir teikts: "Dieva Vārds ir asāks par abās pusēs griezīgu zobenu un pāršķir pat kaulu smadzenes." Un ko Tas (Vārds) dara? "Tas ir sirds domu tiesnesis." Pareizi.

No Viņa mutes iziet divpusēji ass zobens, ar ko satriekt tautas, Viņš min Dieva Visuvaldītāja bargo dusmu viņa spaidu.

Uz Viņa tēpa, proti, sānos, ir rakstīts vārds: ķēniņu Ķēniņš un kungu Kungs.

327 Kā krāpnieki, kas ir pret Dieva Vārdu, un tāpēc ka viņi nepiekrītu... Un tas viss... Sātans ir izvietojis, apvienojis politiskos spēkus, kas ir viņa ricībā, ar garīgajiem spēkiem, kas ir viņa ricībā, un ir izveidojis draudzi, kura iekļūst visās valstīs. Miljonu miljonus viņš...pēc tam, kad viņš pārsēdās no sava baltā zirga uz savu sarkano zirgu un paņēma savu zobenu, un devās uz priekšu.

328 Taču Dievs sacīja: "Tieši tas, ko viņš sagrozija (jeb centās sagrozīt) ar viltus mācību, tieši tas Vārds nāks pie varas, iznākot no Jēzus Kristus lūpām, un nokaus viņu un visu, kas stāvēs Viņa ceļā." Āmen.

329 Lūk, jums Otrais Zīmogs. Vai jūs Viņu milat? [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Ak vai! Tas ir TĀ SAKA TAS KUNGS. [Sanāksme skaļi priecājas.] Slava Dievam! Ja visas pārējās atklāsmes un vizijas, un viss pārējais vienmēr trāpīja desmitniekā... Cik daudzi no jums to zina? Paceliet roku. ["Āmen."] Simtiem, visi šeit pacēla rokas. Tā tas ir. Tātad, arī šis piepildīsies! Atcerieties, tā ir taisnība. Ak, draugs, atnāc!

Ir kāds avots asins pilns,
Kas no Imanuēla vēnām plūst.
Kad grēcnieks tajā gremdēts tiek,
Tad visi grēka traipi zūd.

330 Atnāc, tici Viņam, ja vēl nekad to neesi darijis. Neriskē, nevajag...ja tavā dzīvē ir kaut kas, draugs.

331 Mēs esam šeit. Kaut kam ir jānotiek. [Brālis Branhams klauvē pa kanceli-Tulk.] Es nezinu, kāpēc. Es nezinu, kad. Es zinu, kas tieši notiks, taču es nezinu, kad tas notiks. Taču tas

noteikti būs, tāpēc ka tieši tagad Viņš to atklāj. Viņš neko nedara, pirms Viņš to nedara zināmu (Amosa grāmata 3. nodaļa). No sākuma Viņš to dara zināmu. Un Viņš ir apsolijs, ka šīs lietas notiks pēdējās dienās un ka septītajā draudzes periodā, pašās beigās, kad atnāks vēstnesis, tieši tad tas notiks. Tas tiks atklāts, šie salauztie Zīmogi tiks atklāti, un te nu Viņi ir. Lūk, es to saku Tā Kunga Vārdā. Notici tam, draugs. Tieši tā. Izej no Bābeles!

³³² Pirms mēs beigsim, es jums gribu kaut ko izstāstīt. Tāpēc ka man ir... Ir jau pusdesmit, tieši istais laiks.

³³³ Mēs ar Billiju, kad mēs izkāpām no lidmašīnas Indijā mūsu pēdējā braucienā uz turieni, es pārskatīju vienu avīzi, kuru viņi bija atnesuši, tā bija angļu valodā. Un tur bija rakstīts: "Zemestrīce droši vien ir beigusies – putni atgriežas." Pēc tam tur viss bija sīki izklāstīts. Viņi... Notika kaut kas neparasts.

³³⁴ Indijā nav tādu pītu žogu kā pie mums. Viņi savāc akmeņus un taisa sev iežogojumus. Un daudzas mājas viņi ceļ no akmeņiem, vienkārši ņem un tos saliek. Un tur visur ir silts...ak, tā ir gandrīz visur Indijā, izņemot augšā kalnos. It visur Kalkutā un citās vietās cilvēki vienkārši guļ uz ielām, mirstot no bada, un viss kaut kas tāds.

³³⁵ Lūk, un viņi ceļ sev mājas, bet pie mājas torni. Viņi ceļ žogu tieši šeit, blakus savai mājai, viņi ceļ torni pie savas mājas, un tornis var būt tur, kur viņiem atrodas aka. Viņi to ir izrakuši saviem lopiem un pārējam, pēc tam viņi būvē apkārt savus žogus.

³³⁶ Un pēkšņi kaut kas notika. Putniņi, zīniet, ielien starp tiem akmeņiem un taisa sev ligzdas, un audzina savus putnēnus. Bet pēkšņi kaut kas sāka notikt.

³³⁷ Katru dienu, kad kļūst karsts, visi lopi sanāk kopā un nostājas to sienu ēnā, lai glābtos no karstuma.

³³⁸ Un visi šie mazie putniņi dzīvo tajās vietās. Un te pēkšņi visi tie putniņi kaut kāda nezināma iemesla dēļ... (Lūk, jūs zināt, ko mēs viņdien stāstījām par mazajiem putniņiem. Jā?) ...kaut kāda nezināma iemesla dēļ viņi visi pacēlās gaisā, viņi aizlidoja un neatgriezās savās ligzdās. Viņi aizlidoja uz lauku un viņi nosēdās kokos un kur vien spēja tikt, vai arī tieši uz zemes.

³³⁹ Lopi turējās nomaļus, aitas turējās nomaļus, viņi tā arī palika uz lauka un spiedās viens otram klāt. Tā ir viena laba lieta. Viņi zināja, ka kaut kam ir jānotiek.

³⁴⁰ Tad pēkšņi sākās zemestrīce un sagrāva sienas un žogus, un visu pārējo.

³⁴¹ Pēc tam mazie putniņi sāka atgriezties. Trīs vai četras dienas tie neatgriezās, bet pēc tam sāka atgriezties. Tur bija rakstīts: "Nu, droši vien zemestrīces ir beigušās, putni atgriežas."

³⁴² Kāpēc? Vai tad jūs neticat, ka tas pats Dievs, kurš lika tiem putniem, lopiem un aitām Noas dienās ieiet šķirstā, ka Viņš joprojām ir tas pats Dievs, kurš var likt viņiem aizlidot drošā vietā?^[Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Vai pareizi? ^["Āmen."]

³⁴³ Tagad ļauj man tev ko pateikt, brāli. Kaut kam ir jānotiek. Un visi šie varenie garīdzniecības mūri sagrūs un atgriezīsies taisni turp, un nonāks pie savstarpējas saskaņas, jo viņi to noteikti izdarīs, tāpat kā es šeit stāvu. Zvēra tēls pastāv – tas ir tikpat droši, kā es šeit stāvu – un šī valsts to ir pieņēmusi, saskaņā ar Tā Kunga Vārdu. Paklausies, ja jums parādās tā nemanāmā, savādā priekšnojauta, bēdziet no tiem mūriem. Bēdziet prom! Jūs tur mīrsiet. Nedariet to! Izejiet no turienes! Bēdziet no tā visa! Cik ātri vien varat, bēdziet drošā vietā. Lūdziet Dievam žēlastību.

³⁴⁴ Nepieņemiet nekādus: "Nu, mana māte bija metodiste, nu, tāpēc arī man vajadzētu tādām būt. Mans tētis bija baptists, un arī es būšu." Nedariet to. Ne...nekādā gadījumā neriskējiet.

³⁴⁵ Nav svarīgi, cik vienkārši un necili tas izskatās; tas ir Tā Kunga Vārds. Bēdziet pie Jēzus Kristus cik ātri vien varat un palieciet tur, līdz Dievs piepildīs jūs ar Savu Svēto Garu. Jo pienāks tā stunda, kad jūs Viņu meklēsiet, bet neatradīsiet. Tāpēc noteikti izdariet to.

Uz britiņu nolieksim mūsu galvas lūgšanā.

³⁴⁶ Debesu Tēvs, ak, es...es reizēm, Kungs, šeit vienkārši stāvu un...un es drebu. Es iedomājos par to šausmīgo stundu, kas tuvojas, un es... To nav iespējams apturēt. Tas ir paredzēts, tas atnāks. Un es nodomāju: "Kāpēc cilvēki nenāk un...un neklausās? Vai tad viņi neatnāks un to nepieņems?" Bet es, protams, zinu, ka...ka Tu sacīji, ka viņi to nepieņem, tāpēc viņi to nepieņems.

³⁴⁷ Bet tur ir daži, kuru vārdi ir ierakstīti Jēra Dzīvības Grāmatā. Un, kad šie Zīmogi tiek norauti un atvērti, viņi ierauga tur savus vārdus, un Svētais Gars runā uz viņiem. Viņi nāk. Viņus nevar noturēt, neviens to nevar, neviens. Viņi tik un tā nāk, jo Tu viņus ved, tāpat kā Tu vedi tos putniņus, aitas un lopus. Tu esi Dievs! Tiem dzīvniekiem ir kaut kāds instinkts, un viņi zina, ka viņiem ir jātiek prom! Un, ja jau dzīvnieka instinkts varēja to brīdināt, lai tas bēgtu no briesmām, cik gan vairāk darīs Svētais Gars Draudzei, kura apgalvo, ka ir ar To piepildīta!?

³⁴⁸ Dievs, esi mums žēlīgs. Piedod mums, Kungs, mūsu kļūmes. Ne jau tāpēc mēs stāvam šeit pie šīs kanceles, lai šie cilvēki stāvētu gar sienām ar sāpošām kājām, lai pēc tam vienkārši dotos prom un sacītu: "Nu ko, izklausās ļoti labi." Kungs, mēs gribam to pielietot darbībā. Mēs...mēs gribam, lai Tu izpēti mūsu sirdis. Ja tur kaut kas nav kārtībā, ļauj mums to tagad zināt. Lūdzu, neļauj mums vilcināties līdz tai stundai, kad būs jau pārāk vēlu. Izmeklē mani, pārbaudi mani, Kungs.

³⁴⁹ Lūk, šeit es stāvu caur Dieva žēlastību, es redzu, kā atveras šie Zīmogi, un nāku, un stāstu to cilvēkiem. Un pirms vairākām nedēļām Tu paredzēji, ka tieši šādi tas arī notiks. Un tagad, Tēvs, te nu tas ir, tieši mūsu priekšā.

³⁵⁰ Tagad, Kungs, pārbaudi mani, izpēti mani, izpēti mani manā sirdi, Kungs. Mēs ne...mēs gribam, lai Tu pārskati mūsu dzīves. Un, ja tajās kaut kas nav kārtībā, vienkārši pasaki to mums, Kungs. Mēs gribam to izlabot tieši tagad, tieši tagad, kamēr ir šis ar Asinīm pilnais Avots, kamēr ir šis Balinātājs, kas var attīrīt mūs no grēkiem un neticības. Mēs vēlamies iegremdēt tajā mūsu dvēseli, visu savu neticību. Dievs, palīdzi mums mūsu neticībai, aizvāc to prom no mums, Kungs.

³⁵¹ Mēs vēlamies saņemt aizraujošo žēlastību. Mēs vēlamies būt spējīgi, kad tur nodārdēs tas noslēpumainais Pērcons un Draudze tiks paņemta augšā, mēs vēlamies būt gatavi saņemt to, Kungs. Dāvā mums to.

³⁵² Pārbaudi mūs, Kungs, ar Tavu Vārdu. Ļauj mums Tajā ieskatīties. Un, ja mēs ieraudzīsim, ka mums nav izdevies...

³⁵³ Ja šeit ir tādi, Kungs, kuri ir kristīti titulos jeb nosaukumos, neko nezinot par īsto, patieso ūdens kristību, lai es esmu tikpat uzticīgs kā Pāvils, kad viņš gāja gar Efezas augšējo piekrasti un satika tos mācekļus, kuri klaigāja, skaļi gaviļēja un jutās vienkārši brīnišķīgi. Viņš tiem sacīja: "Vai jūs esat saņēmuši Svēto Garu pēc tam, kad jūs kļuvāt ticīgi?" Viņi nezināja, ka tāds vispār ir. Viņš pajautāja: "Ar kādu kristību jūs esat kristīti?" Un viņus bija kristījis šis izcilais, svētais pravietis, taču viņi bija kristījušies tikai grēku nožēlai. Tad viņi tika pārkristīti Jēzus Kristus Vārdā. Pāvils pavēlēja viņiem vēlreiz tikt kristītiem.

³⁵⁴ Kungs, Tava Vārda Gaismā es pavēlu ikvienam, kas nav kristīts Kunga Jēzus Kristus Vārdā, ātri steigties pie ūdens, kamēr jums ir iespēja.

³⁵⁵ Jūs, kuri neesat piepildīti ar Svēto Garu, es pavēlu jums Kunga Jēzus Kristus Vārdā: metieties ceļos un necelieties kājās, līdz Svētais Gars jūs padarīs pilnībā svētus un piepildīs jūs ar Savu mīlestību un labestību; līdz jūsu dvēsele būs tik apmierināta Dieva Klātbūtnē, ka jūs vēlēsities tikai kalpot Viņam un dzīvot Viņam, un strādāt ar Viņu visu atlikušo jūsu dzīvi!

³⁵⁶ Dāvā to. Es lūdzu, lai Dievs dāvā jums šo nastu, Jēzus Kristus Vārdā.

Viņu milu es, Viņu milu es

Jo Viņš pirmais milēja

Vai jūs patiešām Viņu milat? Paceliet savas rokas.

Un glābšanu man Golgātā

Viņš nopirka.

³⁵⁷ [Brālis Branhams sāk dungot dziesmu "Viņu mīlu es."-Tulk.] Ja šodien šeit sēž kāds, kas jūt vajadzību, jūt, ka viņam ir jākristās vai arī viņam ir nepieciešama kristība ar Svēto Garu; jūs zināt savu vajadzību, jums tas ir atklājies, un jūs gribat, lai jūs piemin lūgšanā. Neviens no mums nevar jums Viņu iedot. Ak, kristīt ūdeni mēs jūs varam, vienīgi to, bet mēs nevaram jums iedot Svēto Garu. To dod tikai Dievs. Bet jūs sajūtāt savu vajadzību, ka Dievs runā jūsu sirdij, ka jums Tas ir vajadzīgs, un jūs gribat, lai mēs pieminam jūs lūgšanā, vai jūs, lūdzu, nepieceltos, lai mēs varam jūs ieraudzīt, zināt, kas jūs esat? Lai Dievs jūs svētī. Kam ir vajadzība? Lai Kungs jūs svētī.

³⁵⁸ Man šķiet, šeit piecēlās varbūt simt piecdesmit cilvēki, varbūt tā arī ir, ja es redzu visus. Es nezinu, cik daudzi telpās un ārpusē ir pacēlušī rokas, un citur. Bet jums ir vajadzība.

Tagad lūgšim.

³⁵⁹ Lūk, tiek, kuri redz šos cilvēkus, kas stāv jums blakus... Un viņi stāv kā liecinieki Kristus priekšā: "Tu esi man...man vajadzīgs, Kungs. Tu esi man vajadzīgs. Es...es uzticos, ka es...es esmu viens no tiem, kas šovakar ieraudzīs zem tā Zimoga savu vārdu, kas tur ierakstīts kopš pasaules radišanas. Kaut kas pieskārs manai sirdij, un es esmu piecēlies, Kungs. Varbūt tas esmu es? Vai Tu mani sauc? Es vēlos, lai Tu atklāj man manu vārdu tur. Piepildi mani un apzīmogo mani Tevi ar Svēto Garu." Jūs, kuri jau esat apzīmogoti, es gribu, lai jūs piecelāties. Pagriezieties pret viņiem un uzlieciet viņiem savas rokas, lai par viņiem palūgtu. [Brālis Branhams kādu britiņu nerunā.-Tulk.] Tagad esiet pa istam patiesi. [Sanāksme sāk lūgt Dievu.]

³⁶⁰ Debesu Tēvs, Jēzus Kristus Vārdā, lai varenais Svētais Gars nonāk pār šeit sanākušajiem cilvēkiem kā stiprs vējš un ienāk katrā sirdī, Kungs. Un atsūti lejup pār šiem cilvēkiem kristību ar Svēto Garu.

Ūdens jau ir sagatavots.

³⁶¹ "Pēterim vēl runājot, Svētais Gars nāca pār visiem, kas dzirdēja Vārdu, un viņi visi tika piepildīti ar Svēto Garu." [Sanāksme turpina skaļi lūgties.-Tulk.]

Otrais Zimogs

(The Second Seal)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1963. gada 19. martā Branhama saiešanas telti Džefersonvilā, Indiānas štatā ASV. Ieraksts ar numuru 63-0319 ilgst 2 stundas un 18 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots bez saīsinājumiem un bez izmaiņām 2017. gadā. Izplatāms bez maksas.